

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

---

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

---

ΕΤΟΣ 3<sup>ον</sup> — ΦΥΛ. 25<sup>ον</sup>

---

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1877.

---

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 12

## ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Ἐπιθεωρήσεις Φυλακῶν . . . . .	σελ.	3
1. Σωφρονιστικὴ ἐν Κερκύρα Φυλακῇ, ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Θ. ΜΠΟΥΚΛΑΚΟΥ διευθυντοῦ αὐτῆς . . . . .	»	6
3. Κακουργιοδικεῖον Ἡλείας ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π. . . . .	»	16

---

### ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τοὺς ἐν . . . . καταδίκους.

Τὰ παράπονα ὑμῶν θέλουσιν ἐξετασθῆ καὶ αἱ πληροφορίες σας δὲν θὰ ἀπορριφθῶσι. Ἡ τύχη ὑμῶν δὲν εἶναι ἐγκαταλελειμμένη εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν. Ὑπάρχουσι νόμοι καὶ διὰ τοὺς ἀδικοῦντας τὴν φυλακὴν, ὅπως καὶ διὰ τοὺς ἀδικοῦντας τὴν κοινωνίαν.

Πρὸς τὸν ἐν . . . . κατάδικον . . . .

Ἔχω ὑπ' ὄψιν τὸ χειρόγραφον πόνημά σου «Περὶ Ἀνακρίσεως, Δημοσίων Κατηγόρων, Ἀστυνόμων, Φυλακῶν κλπ.» Ἐχθεσόν μοι τὰς πηγὰς, ἐφ' ὧν ἐμελέτησας. Πόθεν π. χ. τὸ περὶ Βασιλικῆς Χάριτος θέμα τῆς 237 σελίδος; Ἐξήγησόν μοι τὰς περὶ βιβλίων ἀνάγκας σου καὶ τὴν ὅλην κατάστασίν σου.

---

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

## ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΦΥΛΑΚΩΝ,

Αἱ Ἑλληνικαὶ Φυλακαὶ διατελοῦσιν ὑπὸ ὄρους τοσοῦτον βαρεῖς, ὥστε ἡ ἀνεύρεσις τῶν χειρόνων ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν δυσχέριαν. Καὶ ὅμως ἐὰν δὲν καθυστέρει ὁ χῶρος διὰ τὴν ζωϊκὴν καὶ ἠθικὴν τῶν φυλακισμένων συντήρησιν καὶ ἐὰν ὑπῆρχε πραγματικὴ καὶ συνεχὴς κατὰ τόπους ἐπισκοπεῖα τῶν γενικώτερον ἐνδιαφερόντων αὐτοῦς θεμάτων, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι οὐσιῶδες μέρος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλακῆς ἠδύνατο νὰ ἐκλείψῃ.

Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι εἶναι τόσοσιν συσσωρευμένοι ὥστε πολλοῦ μόλις ὑπάρχει τόπος, ἵνα κατὰ γῆς κοιμῶνται οἱ δυστυχεῖς παραπλεύρως. Εἶδον δωμάτια τοῦ Μενδρεσέ μόλις χωροῦντα δύο συνήθεις τραπέζας, καὶ ὅμως περιέχοντα 10—14 ἀνθρώπους. Οὐδεὶς δισταγμὸς ὅτι τὴν νύκτα οἱ πόδες αὐτῶν συνεπλέκοντο καὶ αἱ χεῖρες ἠγοῦντο ἐν φοβερῷ τινι καὶ εἰδεχθῆ συμπλέγματι, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ ὀφθαλμὸς θὰ ἀπεστέφετο ἐκ φρίκης.

Ἐπιθέτω ὅτι λογικαὶ τινες ἐλαττώσεις τῶν ποινῶν δύνανται καὶ πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ἀνοίξωσι τὰς πύλας τῶν φυλακῶν πρὸς ἀνθρώπους, ἐνδῶσαντας εἰς τὴν ἀλόγιστον μᾶλλον ὀρμὴν, καὶ ὑπὲρ πολὺ βαρέως ἐκπλύναντας τὸν ρύπον τῆς ἀνομίας των ἐν τόποις, τοὺς ὁποίους ὁ τύραννος τοῦ χειροτέρου εἴδους δὲν ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ πλέον ἀπαισίους. Ἄλλ' ἡ ἐλάττωσις τῆς συμφορᾶς εἶσεται προσωρινή. Ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη ἐργάζεται

ἀδιακόπως, καὶ ἐντὸς βραχέως χρόνου θὰ ὑπερπληρώσῃ ἐκ νέου τὰς φυλακὰς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑτέρα ἔποψις τῆς ἐπὶ τῶν φυλακῶν ἐπιτηρήσεως ἐξέπεσεν ἐκ τῆς σφαίρας τῆς ἀληθοῦς διοικήσεως εἰς τυπικὸν μηχανισμόν ἀνάξιον χώρας ὀρθῶς συγκεκροτημένης. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαβαίνει ἐνώπιον τῆς θύρας τῆς φυλακῆς ὁ δημόσιος ἄρχων δίκην ἀστέρος διάττοντος· ἡ ἐκθεσίς του εἶναι ἔτοιμος· τὴν ὑπογράφει καὶ ἀπέρχεται μετὰ συνειδήσεως ἐλαφρᾶς, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἐπιγείου κολάσεως. Ἀλλὰ τί ἐνεργεῖται ἐν αὐτῇ, πῶς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποί της, πῶς λειτουργεῖ ἡ ποινικὴ θέλησις τοῦ νομοθέτου, σώζεται ἢ καταστρέφεται τὸ σῶμα, τὸ ἦθος, ἡ ψυχὴ τῶν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποσταλέντων εἰς τὸ ποινικὸν νοσοκομεῖον,—πάντα ταῦτα εἶναι ἀλλότρια τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἐπιτηρητικῆς ἐπισκέψεως.

Τὸ δεινὸν ἐπροχώρησε μέχρις ἐκεῖ ἐνθα οἱ ὑπάρχοντες ὀργανισμοί, καταληφθέντες ὑπὸ σκωρίας, ἀδυνατοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν νὰ λειτουργήσωσιν ἀπὸ σταθερότητος καὶ συνεχείας, ἄνευ τῶν ὁποίων οἱ ὑψηλότεροι τῆς κοινωνίας θεσμοὶ καταδικάζονται ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων εἰς αὐτοχειρίαν.

Πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω πόρισμα εἶναι τὸ ἐξῆς· ὅτι παρὰ τὴν ἰδέαν τῆς οἰκοδομῆς δικαστικῶν καταστημάτων συγχρόνως πρέπει νὰ προκύψῃ καὶ ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς φυλακῶν. Ἐνῶ δὲ ὠραῖον εἶναι τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀνάκτορον τῆς Θέμιδος, ἀνάξιον εἶναι νὰ ἐξέρχωνται ἐξ αὐτοῦ οἱ καταψηφιζόμενοι, ὅπως ρίπτωνται ἐντὸς τῶν ὑπαρχόντων τῆς φυλακῆς βόθρων. Ἡ ἄρμονία εἶναι ἡ κυριωτάτη τοῦ κόσμου ἀρετή. Ὄταν πρόκειται νὰ δαπανηθῇ ἑκατομύριον καὶ ἐπέκεινα διὰ τὸν δικαστικὸν τῆς πρωτεύουσῆς οἶκον, ἄς ἀφαιρεθῇ μέρος ἵνα δι' αὐτοῦ οἰκοδομηθῶσιν ἀνάλογοι φυλακαὶ, ὅπως μὴ αἰσχύνηται ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἡμετριόφρων Δικαιοσύνης.

Δεύτερον δὲ πόρισμα εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις χωρὶς νὰ

ἐμποδισθῆ ὑπὸ τῆς ἐκλογῆς τοιούτου ἢ τοιοῦτου περὶ τὰς φυλακὰς τῆς Ἑλλάδος συστήματος, δύναται ἀμέσως νὰ ἀποτανθῆ εἰς τὴν ἀπανταχοῦ δοκιμασθεῖσαν πρακτικὴν τῆς εἰδικῆς τῶν φυλακῶν ἐπιθεωρήσεως. Μεταξὺ διαφόρων παραδειγμάτων τὸ Βελγικὸν εἶναι μᾶλλον πλήρες, συνίσταται δὲ ἐν τοῖς ἐπομένοις:

Διὰ τὰς 30 Βελγικὰς φυλακὰς ὑπάρχουσι τρεῖς ἐπιθεωρηταί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἐπιτηρεῖ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, ὁ δὲ τὴν περὶ τὰς οἰκοδομὰς ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ τὴν ἐν τῇ φυλακῇ ζωὴν. Δις τοῦ ἔτους οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι ἐπισκέπτονται τὰς φυλακὰς. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν γενικῶν τούτων ἐπισκέψεων ὁ τρίτος ἐπιθεωρητὴς ἐπιθεωρεῖ διαδοχικῶς ἀπὸ μακρᾶς, τρόπον τινὰ, προνοίας ἕκαστον παικὸν καθίδρυμα. Κατοικεῖ ἐν αὐτῷ ἐφ' ὅσον χρόνον νομίζει ἀνάλογον. Διὰ τὴν ἐν Gand φυλακὴν τῷ εἶναι ἀναπόφευκτοὶ τρεῖς ἐβδομάδες, διὰ τὴν ἐν Louvain φυλακὴν ἀπαιτοῦνται δύο ἐβδομάδες, δι' ἑκάστην δὲ τῶν δευτερευουσῶν ἀρκεῖ ἀπὸ ἡμισείας μέχρι μιᾶς ἐβδομάδος.

Κατὰ τὰς μακρὰς ταύτας ἐπιθεωρήσεις τὰ πάντα ἐξελέγχονται ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἰδιαιτέρα προσοχῇ· οἱ ὑπάλληλοι τῆς φυλακῆς, οἱ κατάδικοι, τὰ γραφεῖα, αἱ ἀποθηκαί, ὁ τρόπος καθ' ὃν λειτουργοῦσιν ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία, ἡ πειθαρχία, ἡ ἐργασία, ἡ θρησκεία, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ὑγιεινὴ κλπ. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐξακριβωμένης ταύτης ἐπισκέψεως ἐγγράφονται ἐν βιβλίῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβάλλεται λεπτομερὴς ἀναφορὰ πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐπὶ παντὸς θέματος, ἐφ' οὗ ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖα ἢ μεσολάβησις τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς φυλακῆς ἔκθεσις παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύναται μόνος αὐτὸς νὰ κανονίσῃ.

Τοιαῦται ἐπισκέψεις ἔχουσι ὅλον τὸ βάρος τῆς σπουδαιότητος, ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τῆς διοικητικῆς ἔννοιαν, καὶ ἀποτελοῦσι μίαν τῶν πρακτικωτέρων ἐγγυήσεων τοῦ δικαιολογικοῦ τῆς φυλακῆς σκοποῦ.

## ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΦΥΛΑΚΗ.

Ἐν γένει τὸ ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ ἐπικρατοῦν σύστημα ἀνήκει εἰς τὸ μέσον, μεταξὺ δηλαδὴ ἀδιακρίτου συμβιώσεως καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἀπομονώσεως. Οἱ κατάδικοι ἀποχωρίζονται ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν ἐπὶ δύο ὥρας τὴν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς 11ης  $\frac{1}{2}$  ὥρας π. μ., καθ' ἣν λαμβάνουσι τὴν τροφήν των, μέχρι τῆς 2ας ὥρας μ. μ. καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Κατὰ μὲν τὸν χρόνον τῆς ἀπομονώσεως διατηρεῖται ἄκρα σιγῇ, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ὥρας οἱ κατάδικοι ἐργάζονται ἐν κοινῷ καὶ συνδιαλέγονται ἡσυχῶς καὶ ἀθορύβως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν πάντοτε τοῦ φύλακος τεχνίτου, κατὰ τὰ διάφορα τῆς βιομηχανικῆς ἀνασχολήσεως των τμήματα, καὶ ὑπὸ ὄρους σταθερᾶς πειθαρχίας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ τῆς Κερκύρας ἀνῆλθεν εἰς 196, ἐξ ὧν ἀπελύθησαν 14, ὡς ἐκτίσαντες τὴν ποινὴν των καὶ εἰς οὐτινος ἔχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς. Ἐκ τῶν 196 εἶχον καταδικασθῆ 15 εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, μεταβληθείσαν ἔπειτα εἰς τὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν, 7 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 70 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 76 εἰς εἰρκτὴν καὶ 29 εἰς φυλάκισιν πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους. Ἐξ αὐτῶν 18 ὁρμῶνται ἐκ τῆς Πελοποννήσου, 38 ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 7 ἐκ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου, 13 ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ 121 ἐκ τῆς Ἑπτανήσου. Ἐκ τῶν 196 φυλακισμένων 20 καταδικάσθησαν ἐπὶ φόνῳ, 70 ἐπὶ ἀναιρέσει, 20 ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, 2 ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, 2 ἐπὶ ἀποπλανήσει εἰς ἀσέλγειαν, 21 ἐπὶ κλοπῇ, 21 ἐπὶ τραύματι, 6 ἐπὶ ἀποπείρᾳ φονοῦ, 1 ἐπὶ ἐμπρησμῷ, 11 ἐπὶ ληστείᾳ, 2 ἐπὶ ψευδορκίᾳ, 10 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ 10 ἐπὶ βιασμῷ.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐκ τῶν καταδικασθέντων ἐπὶ ληστεία 3 εἰσὶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, 1 ἐκ τῆς Πελοποννήσου, 3 ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ 4 ἐκ τῆς Ἑπτανήσου.

ὑπὸ τὴν ἑποψιν μὲν τῆς θρησκείας 191 εἰσὶν χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, 4 τοῦ δυτικοῦ δόγματος καὶ 1 Ἰσραηλίτης. ὑπὸ τὴν ἑποψιν τῶν γραμμάτων 106 γινώσκουσιν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀγράμματοι. ὑπὸ τὴν ἑποψιν τοῦ ἐπαγγέλματος, γεωργοὶ 103, ποιμένες 6, ξυλουργοὶ 5, ναυτικοὶ 4, τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ 1, συμβολαιογράφος 1, ἐργάται 15, ράπται 3, δικαστικοὶ κλητῆρες 3, ὑποδηματοποιοὶ 5, μάγειροι 4, σαγματοποιοὶ 1, σανδαλοποιοὶ 2, ἀμαξηλάται 3, ἀλιεῖς 2, παντοπώλαι 3, ἀρτοποιοὶ 6, λεπτουργοὶ 2, καπνοκόπται 1, καλαφάτης 1, μαθηταὶ 3, κτηματῖαι 2, ζαχαροπλάσται 1, ὑδροφόρος 1, ὑπηρέτης 1, ἀλαντοποιὸς 1, ἐμπορομεσίται 2, ὑπάλληλος 1, στρατιώται 5, χωροφύλακες 2, ἀγροφύλακες 3, καὶ ἄνευ ἔργου 3.

Ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῶν φυλακισμένων, ἐνεκα τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς τοῦ Σωφρονιστηρίου ὑπηρεσίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιγραφῆ ἀσφαλῶς. Ἐὰν δὲ ἠδυνήθην νὰ σπουδάσω, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν, θλίβομαι, διότι δὲν δύναμαι νὰ εἶπω καλὸν τι. Ἐχουσιν οὗτοι ροπὴν εἰς τὴν ραδιουργίαν, εἰς ἣν τοιοῦτον εἰσὶν ἐξησχημενοὶ, ὥστε καθίστανται λίαν ἐπικύνδουνοι εἰς τὰς μετὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν φυλάκων σχέσεις των. Πάντες ἔχουσιν ροπὴν εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν τοῦ δημοσίου πραγμάτων· ἄλλοι ἀγαπῶσι τὸ ψεῦδος, ἄλλοι εἰσὶν φιλέκδικοι, ἄλλοι μεμψίμοιροι, ἄλλοι δεικνύουσιν ἐπιμονὴν εἰς τὴν ἀντίστασιν κατὰ παντὸς νομίμου καὶ λογικοῦ· πάντες δὲ δυσπιστοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὅταν αὐτῇ ἀντιστρατεύεται εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ συμφέροντά των. Ἐνὶ λόγῳ, ἐκτὸς ἐξαιρέσεών τινων, οἱ λοιποὶ εἰσὶν διεφθαρμένοι κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. Καὶ ὁμως

οἱ μεριμνῶντες περὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ὄντων δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίζωνται, ἐπειδὴ ἢ καλὴ θέλησις, ἢ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, ἢ συναίσθησις δηλονότι τοῦ καθήκοντος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, δύνανται τὰ δυστηχῆ αὐτὰ ὄντα νὰ μεταβάλῃ ἐπὶ τέλους εἰς καλοὺς καὶ χρησίμους πολίτας.

Μεταξὺ τῶν φυλακισμένων τὸ ἐν ὄγδοον διέπραξαν τὸ ἔγκλημα ἐν γνώσει καὶ ἐκ προμελέτης, καὶ οὗτοι εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι σωφρονισμοῦ καὶ μεταμελείας· ἢ δὲ μετὰ τούτων συγκοινωνία βλάπτει καὶ διαφθείρει τοὺς λοιποὺς καὶ διὰ τοῦτο νομίζω ἀναγκαίαν καὶ συμφέρουσαν τὴν διαρκῆ αὐτῶν ἀπομόνωσιν· ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς ἔχει νῦν οἱ οἰκοδομῆ τοῦ Καταστήματος, διὸ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ μία τις ἐκ τῶν δέκα ἀκτίων· ἐνόσω ὅμως τοῦτο δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῆ, ὁ εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους φυλακὰς ἐκτοπισμὸς τῶν εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, καθόσον διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος τῆς διαφθορᾶς τῶν λοιπῶν καταδίκων· δὲν εἶναι δὲ φόβος, ὅτι ἡ διαφθορὰ δύναται νὰ μεταδοθῇ εἰς τοὺς ἐν ἄλλαις τοῦ Κράτους φυλακαῖς κρατουμένους, οἵτινες ὡς γνωστὸν στεροῦνται πάσης θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ καλῆς διοικήσεως καὶ ὁ ἐν κοινοῖς δεσμοτηρίοις βίος αὐτῶν ἀτακτος καὶ ἀκανόνιστος εἶναι. Καὶ ὅσον μὲν θεωρῶ τὸ μέτρον τῆς διαρκοῦς ἀπομονώσεως εἰς τὰ ἄτομα ταῦτα ἀναγκαῖον, τόσον ἀφ' ἐτέρου εὐρίσκω αὐτὸ βλαπτικὸν εἰς ἄτομα ὧν τὰ αἰσθήματα ὑπῆρξαν ἀγνὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ πρῶτην φοράν ὑποπεσόντα εἰς τὴν χολάσιμον πράξιν· τοῦτ' αὐτὸ δὲ φρονῶ καὶ ὡς πρὸς τοὺς βραχυχρονοὺς ἐκτίοντας ποινὰς καταδίκους.

Τινὲς ἐκ τῶν ἐκτιόντων τὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν ποινήν, ἐπειδὴ στεροῦνται πάσης συνδρομῆς καὶ προστασίας ἐλλείψει συγγενῶν καὶ φίλων, διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ κρά-



τος τῆς ἀπελπισίας, ἣτις πολλάκις φέρει αὐτοὺς εἰς ἀπόγνωσιν, ἐπειδὴ τοὺς ἀφαιρεῖ τὴν λογικὴν δύναμιν καὶ ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία δὲν δύναται νὰ παρεισφύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὅπως τοῖς ἐμπνεύσει τὸ θάρρος καὶ τὴν παρηγορίαν. Φρονῶ ὅτι, οὔτε ὀρθὸν ἀλλ' οὔτε καὶ φιλόανθρωπον εἶναι ν' ἀφαιρῆται πᾶσα ἐλπίς ἀπὸ τὰ ἄτομα ταῦτα. Ἀφοῦ ἀποδειχθῆ ὁ ἄμεμπτος αὐτῶν βίος ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἡ ἀνεπίληπτος διαγωγὴ των, νὰ δίδηται εἰς αὐτοὺς, κατὰ ἀνάλογα χρονικὰ διαστήματα, ἐλάττωσις τοῦ πέμπτου τουλάχιστον τῆς ποινῆς των, κατὰ τὸν γενικὸν τοῦ σωφρονιστικοῦ συστήματος σκοπόν.

Ἡ ὑγεία τῶν φυλακισμένων διετηρήθη καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος ἀπρόσβλητος, καὶ μόνον εἰς ἀπεβίωσεν, ὅστις ἔπασχεν ἐκ φθίσεως, δύο ἕτεροι ἀσθενοῦσιν ἐκ χρονίου νοσήματος καὶ τέσσαρες πάσχουσιν, ἀλλ' οὐχὶ σπουδαίως, διανοητικῶς.

Ἡ διδομένη τροφή καθ' ἑκάστην εἶναι ἐπαρκῆς καὶ καθαρά· τὸ δὲ σύστημα τοῦτο τῆς τροφῆς εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο ὅπερ ἴσχυεν καὶ πρὸ τῆς ἐνώσεως, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρῶ, τὸ κατ' ἐμὲ, ὡς τὸ καλλίτερον καὶ συμφερότερον εἰς τὸ δημόσιον, διότι ἡ δαπάνη εἶναι ὀλιγωτέρα ἐκείνης τῆς διὰ τοῦ Νόμου περὶ Σωφρονιστικῆς Φυλακῆς κανονισμένης· τὸ σύστημα αὐτὸ τηρεῖται τόσον καλῶς, ὥστε οὐδεμίᾳ κατάχρησις δύναται νὰ συμβῆ.

Ἡ ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ βιομηχανικὴ ἐνασχόλησις διαιρεῖται κατὰ τμήματα, ἐκάστου τῶν ὁποίων προίσταται εἰς φύλαξ. Ἴδου πῶς εἶχεν αὕτη κατὰ τὸ ἔτος 1876 : Εἰς τὸ τμήμα τῆς ὑποδηματοποιίας ἐργάζονται ἤδη 18 κατὰδικοι, οἳτινες κατεσκεύασαν, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, 1788 ζεύγη ὑποδημάτων· ἡ τέχνη αὕτη ἐβελτιώθη ἀπὸ τινος.

Εἰς τὸ τμήμα τῆς ραπτικῆς ἐργάζονται 47, ἐξ ὧν ὀλίγοι ἐπίστανται ὅπως οὖν καλῶς τὴν τέχνην, κατεσκεύασαν δὲ ἱματίδια, περισκελίδας, χιτῶνας καὶ ἀναξυρίδας, ἐν ὧν 4594.

Εἰς τὸ τμήμα τῆς ἐπιπλοποιίας ἐργάζονται 3, ἐξ ὧν οἱ δύο εἰσὶν ἐκ τῶν καλλίστων τεχνιτῶν· ἐπειδὴ τὸ τμήμα τοῦτο ἐσυστήθη ἀρτίως, κατεσκεύασαν ἄχρι τοῦδε ἕως 100 καθίσματα, δύο πάγκους, δύο τραπέζας, καὶ τινὰ ἄλλα.

Εἰς τὸ τμήμα τῆς πεδιλοποιίας, ὅπερ καὶ τοῦτο πρὸ μικροῦ ἐσυστήθη, ἐργάζονται 4, οἵτινες κατεσκεύασαν 344 ζεύγη πεδίων μέχρι τέλους τοῦ λήξαντος ἔτους.

Εἰς τὸ τμήμα τῆς πλινθοποιίας καὶ κεραμοποιίας ἐργάσθησαν, ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου, 16—22 φυλακισμένοι, οἵτινες κατεσκεύασαν ἕως 150,000 χιλιάδας ὀπτῶν πλίνθων καὶ κεράμων.

Εἰς κατασκευὴν ψιαθίνων καπέλων ἐργάζονται πλεῖστοι δι' ἀποκλειστικὸν αὐτῶν ὄφελος, ἐπιτραπὲν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως· καὶ ἄλλοι δὲ τινὲς ἐργάζονται εἰς ἄλλου εἶδους ἀντικείμενα, ἀνάξια ὁμῶς λόγου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ Σωφρονιστηρίου τῆς Κερκύρας, δύναται αὕτη νὰ μελετηθῇ διττῶς, ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ἐξόδων καὶ ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ἐσόδων.

Α'. Ἐξοδα.—Δι' ἕκαστον κατὰδικον, ἡ μὲν χειμερινὴ ἐνδυμασία κατ' ἔτος ἀνέρχεται εἰς δραχ. 29, ἡ δὲ τῆς θερινῆς εἰς δραχ. 13 17)00, διὰ χιτῶνας καὶ περισκελίδες δραχ. 11 02)00, διὰ στρωμνὴν, ὑπόδυσιν καὶ ἐρεᾶ ἐφαπλώματα δραχ. 30 36)00, διὰ χειρόμακτρα, προσκεφάλαια, κτένια, σάρωθρα, ἀμίδας, νιπτῆρας, ὑδροδόχους, παροψίδας, λύχνυσο, ψιάθαν, κοχλιάρια κτλ. δρ. 12 33)00, διὰ τροφὴν δὲ καθ' ἑκάστην μὲν ἡμέραν λεπτὰ 67, καθ' ἕκαστον δὲ μῆνα δραχ. 18 90)00, καὶ κατ' ἔτος 226 80)00. ἤτοι ἐν ὅλῳ καὶ κατ' ἔτος δραχ. 324,78. Ἡ χορήγησις τῶν εἰδῶν τούτων γίνεται ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐνώσεως, διότι εἶναι ἡ συμφερωτέρα, παρὰ ἐὰν ἐχορηγοῦντο τὰ διὰ τοῦ Νόμου περὶ Σωφρονιστικῆς Φυλακῆς προβλεπόμενα εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδύσεως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1875 διητῶντο εἰς τὸ Σωφρονιστήριον 185 κατάδικοι, εἰς οὓς ἐχορηγήθησαν 67,726 δίαίται, καὶ ἐδαπανήθησαν διὰ μὲν τὴν τροφήν δραχ. 46,345 35)00, διὰ δὲ τὸν ἱματισμὸν δραχ. 38,477 42)00, διὰ τὴν ὑπόδυσιν δραχ. 8,898 48)00, διὰ τὴν φωταγώγησιν δραχ. 4,535 20)00, διὰ τὴν καθαριότητα κτλ. δρ. 3,575 72)00, διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην δραχ. 152 67)00, διὰ διάφορα δρ. 294 27)00, δι' ἐνδυμασίαν φυλάκων 303 80)00 καὶ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ δραχ. 18,343 18)00, ἤτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 120,926 52)00. Κατὰ τὸ ἔτος 1873 καὶ 1874 εἶχον δαπανηθῆ ἐν ὄλῳ 128,006 διὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 115,212 47)00 διὰ τὸ δεύτερον ἔτος.

Κατὰ δὲ τὸ λήξαν ἔτος διητῶντο 189 κατάδικοι, εἰς οὓς ἐχορηγήθησαν 69,049 δίαίται καὶ ἐδαπανήθησαν εἰς τροφήν δραχ. 46,393 89)00, εἰς ἱματισμὸν 17,760 37)00, εἰς ὑπόδυσιν 9,019 35)00, εἰς φωταγώγησιν 3,002 10)00, εἰς γραφικὴν ὕλην 315 23)00, εἰς διάφορα 162, εἰς ἐνδυμασίαν τῶν φυλάκων δραχ. 1,181 31)00 καὶ εἰς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ δραχ. 22,993 45)00, ἤτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 106764 57)00.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν βιομηχανίαν ἀνῆλθεν κατὰ τὸ ἔτος 1873 εἰς δραχμάς 7,641 94)00, ἐξ ὧν ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν πλινθοποιίαν δραχ. 4,198 94)00, εἰς τὴν ραπτικὴν 2,340 καὶ εἰς τὴν ὑποδηματοποιίαν 1,103.

Τὸ ἔτος 1874 ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ δραχ. 5,361 94)00, ἤτοι εἰς τὴν πλινθοποιίαν δραχ. 2991 44)00, εἰς τὴν ραπτικὴν 1,492 50)00 καὶ εἰς τὴν ὑποδηματοποιίαν δρ. 878.

Τὸ 1875 ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ δραχ. 3,951, 30)00, ἤτοι εἰς τὴν ραπτικὴν δραχ. 2,874 30)00 καὶ εἰς τὴν ὑποδηματοποιίαν 1,077.

Κατὰ τὸ λήξαν δὲ ἔτος ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ δρ. 7,515 25)00, ἤτοι εἰς τὴν γεωργίαν δραχ. 1212 92)00, εἰς τὴν πλινθοποιίαν δραχ. 2,842 26)00, εἰς τὴν ραπτικὴν 1527 36)00, εἰς τὴν ὑποδηματοποιίαν δραχ. 706 20)00, εἰς

τὴν πεδιλοποιίαν δραχ. 754 44)00 καὶ εἰς τὴν ἐπιπλοποιίαν δραχ. 471 97)00.

Ὡστε τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς βιομηχανίας, ἀνέρχεται κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1873 εἰς δραχ. 135,648 61)00, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1874 εἰς δραχ. 120,174 37)00 κατὰ τὸ ἔτος 1875 εἰς δραχμὰς 124,879 82)00, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1876 εἰς δραχμὰς 114,279 82)00. Ἐκ δὲ τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων ἐξάγεται ὅτι ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὀλιγώτερα ἀπὸ μὲν τὸ ἔτος 1873 δραχμὰς 21,363 04)00, ἀπὸ δὲ τὸ ἔτος 1874 δραχ. 5,880 80)00 καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 1875 δραχ. 10,592 25)00, εἰ καὶ ἐπιβαρύνθη ἡ μερὶς τῶν ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους διὰ πλειοτέρων διαιτῶν καὶ διαδραχ. 6,999 εἰς μισθὸν Διευθυντοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν πρώτην σύστασιν δύο τμημάτων τῆς Βιομηχανίας, ἔξοδα ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ προηγούμενα ἔτη δὲν ἐπεβαρύνθησαν. Πέποιθα δὲ, ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ ἐλαττωθῶσιν κατὰ διπλάσιον ποσὸν, ἂν ὄχι ὡς ἐλπίζω περισσότερο, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἐλαττωθῶσιν τὰ ἔξοδα ἐκ τῆς γενομένης παρ' ἡμῶν ἀγορᾶς εἰδῶν τινῶν ἀπ' εὐθείας, καὶ ἐκ τοῦ ἐφεινενοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας, καθ' ἃ ὠφελήθη τὸ δημόσιον μέχρι 9,000 δραχμῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Κατὰ τὰ ἔτη 1874 καὶ 1875, εἰσῆχθησαν ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου λίτραι δέρματος 2779, ἀφαιρουμένων ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 403 λίτρων παραδοθεισῶν εἰς τὴν διάδοχον Διεύθυνσιν· ὁμοίως βακέττα λίτραι 1548, ἀφαιρουμένων ἐπίσης 1917 παραδοθεισῶν ὡσαύτως εἰς τὴν διάδοχον Διεύθυνσιν· ἀξίας ἐν ὅλῳ δραχ. 14,667· κατεσκευάσθησαν δὲ 1788 ζεύγη ὑποδημάτων. Κατὰ τὰ εἰρημένα δύο ἔτη δὲν ἐξάγεται πόσας ὑάρδαι ἐρριούχου εἰσῆχθησαν καὶ πόσα μέτρα πανίου.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰσῆχθησαν δέρματα λίτρ. 1529, προστιθεμένων δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τῶν παραδοθέν-

των ὑπὸ τῆς πρώην Διευθύνσεως 403, εἰσῆχθησαν ἐν ὄλῳ δέρματα λίτραι 1932, ὁμοίως βακκέττα λίτραι 602, προστιθεμένων καὶ τῶν παραλειφθέντων 199, εἰσῆχθησαν ἐν ὄλῳ 799· ἐκ δὲ τῆς παραβολῆς τῶν ἀνωτέρω τριῶν ἐτῶν συνάγεται, ὅτι ἡ μὲν ἀξία ἐκάστου ζεύγους ἐκ τῶν κατασκευασθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1874 καὶ 1875 ἀνῆλθον εἰς δραχ. 8 24)00, ἡ δὲ τῶν κατασκευασθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς δραχ. 7.

Κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰσῆχθησαν ὑάρδαι ἐρριούχου 1819 ἐκ Ζακύνθου καὶ πανίον ἀμερικανικὸν μέτρα 5751, κατεσκευάσθησαν δὲ χιτῶνες 1147, περισκελίδες 1105, ἱματίδια 697 καὶ ἀναξυρίδες 687· σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐκ τῶν 1819 ὑαρδῶν κατεσκευάζοντο κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη 606 ἱματίδια καὶ ἰσάριθμοι ἀναξυρίδες, ἐνῶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, γενομένης οἰκονομίας, κατεσκευάσθασαν 695 ἱματίδια καὶ 636 ἀναξυρίδες, ἤτοι 89 ἱματίδια πλείονα καὶ 80 ἀναξυρίδες.

Β'. Ἔσοδα.—Τὰ ἔσοδα τοῦ Κερκυραϊκοῦ Σωφρονιστηρίου πηγάζουσι ἐκ τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων καταδίκων. Τοιοῦτοτρόπως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἠκολούθησαν ταῦτα τὴν ἐπομένην ἀνάπτυξιν.

Κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1874 εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τὸ τμήμα τῆς ὑποδηματοποιίας δραχ. 878, ἀπὸ τὸ τῆς ραπτικῆς δραχ. 1492 50)00, ἀπὸ τὸ τῆς πλινθοποιίας δραχ. 215 ἀπὸ τὸ τῆς γεωργίας δραχ. 502,75; ἤτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 3,088 25)00.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1875 εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τὸ τμήμα τῆς γεωργίας δρ. 429:28, ἀπὸ τὸ τῆς πλινθοποιίας δρ. 1048,56 καὶ ἀπὸ διάφορα δρ. 498, ἤτοι ἐν ὄλῳ δρ. 1,966:34.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1876 εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τὸ τμήμα τῆς ὑποδηματοποιίας δρ. 1783,30, ἀπὸ τὸ τῆς ραπτικῆς δρ. 4401,66, ἀπὸ τὸ τῆς γεωργίας, 2236,27, ἀπὸ τὸ

τῆς πλινθοποιίας 3154,80, ἀπὸ τὸ τῆς πεδιλοποιίας δρ. 906,47, ἀπὸ τὸ τῆς ἐπιπλοποιίας δρ, 292,47 καὶ ἀπὸ διάφορα παλαιὰ ἐνδύματα δρ. 554,81, ἤτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 13,329,78.

Ἡ οἰκοδομὴ ἐν γένει τοῦ Σωφρονιστηρίου εἶναι ὠραία καὶ στερεά, ἔχει ὁμως ἐπιστημονικὰς ἐλλείψεις πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ μονηρικοῦ συστήματος. Τινὲς ἐκ τῶν ἐλλείψεων τούτων ἀνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου, δι' οὗ ἠσφαλίσθησαν οἱ ὑπάλληλοι ἐκ μέρους ἐπιθέσεως τῶν καταδίκων, καὶ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως κελλίων τινῶν ὡς σκοτεινῶν οἰκίσκων διὰ τοὺς πειθαρχικῶς τιμωρουμένους· ὑπολείπονται δὲ καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι, διορθώσεις, ὡς π.χ. ἡ κατασκευὴ θύρας μεταξὺ τῶν διαδρόμων καὶ τῶν αἰθουσῶν τῶν ἀκτίνων, καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἐξωτερικοῦ περιτοιχίσματος. Ἡ μὲν κατασκευὴ τῆς θύρας εἶναι ἀναγκαῖα, ἐπεὶ δὴ ὀψέποτε ἤθελον στασιάσει οἱ κατάδικοι, ἀποσύρονται ἐκ τῆς αἰθούσης, θέτουσιν ἐπὶ τῆς εἰσόδου διάφορα ἀντικείμενα ἐν εἴδει ὁδοφράγματος καὶ τοποθετοῦνται ὀπισθεν ἐπὶ τῆς κλίμακος καὶ τῶν διαδρόμων, ὅθεν ἀπειλοῦσι πάντα θέλοντα νὰ εἰσέλθῃ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἄνευ προφανοῦς κινδύνου (τοιούτον τι συνέβη ἄλλοτε καὶ ἐτραυματίσθησαν εἰς λοχίας καὶ εἰς στρατιώτης). Διὰ δὲ τῆς κατασκευῆς τῆς θύρας, οἱ κατάδικοι θὰ ᾤσι ἐκτεθειμένοι ἐντὸς τῆς αἰθούσης καὶ εἰς τὸ ὄπλον τοῦ στρατιώτου· τοιοῦτοτρόπως δὲ πᾶσα τυχὸν ἀντίστασις ματαιοῦται, ὡς καὶ αἱ ἀνήθικοι πράξεις προλαμβάνονται μεταξὺ τῶν καταδίκων, μὴ δυναμένων νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ συνεννοήσεως ἐν τοῖς κελλίοις των κατὰ τὰς ὥρας τῆς μὴ ἀπομονώσεως. Ἡ δὲ ἀνύψωσις τοῦ περιτοιχίσματος θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ καταστήματος, διότι ἤδη εἶναι κατωτέρου ὕψους τοῦ μετώπου τῶν ἀκτίνων καὶ δὲν θὰ θεῶνται οἱ ἐν τοῖς προαυλίοις περιπατοῦντες κατάδικοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἐπὶ τού-

τω ἀνέρχονται εἰς τοὺς ἔξωθεν τοῦ περιτειχίσματος λοφίσκους, ἀφ' ὧν (ἐπειδὴ εἶναι ὑψηλότεροι τοῦ τείχους) ρίπτουσιν ἀπηγορευμένα ἀντικείμενα καὶ λαμβάνουσι τοιαῦτα παρὰ τῶν καταδίκων, διότι εὐκόλως συνεννοῦνται.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σωφρονιστηρίου, ἡ εἰσαγωγή δοκίμων ὑπαλλήλων διατελεῖ πάντοτε ἐν καθυστερήσει καὶ ὑπὸ τὸ κράτος πολλῶν τῆς ἐποχῆς ὄρων, οἷτινες ἠδύναντο νὰ τροποποιηθῶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φυλακῆς.

Καὶ ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία δὲν διατελεῖ ἀνυψωμένη εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ καλεῖ αὐτὴν ὁ θεῖος προορισμός της, μεθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας τοῦ νῦν ἀξίου τῆς Κερκυραϊκῆς φυλακῆς ἱερέως. Μεταξὺ τῶν διαφόρων αἰτίων, κυριεῦει ὁ μηδαμινὸς τῆς ἱερατικῆς ἐργασίας μισθός.

Ἡ ἠθικὴ προκοπὴ τῶν φυλακισμένων θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς ὁδόν, ἐὰν ἀφίνετο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς φυλακῆς ἡ τελεσιουργὸς πληροφορία, ἐξ ἧς ἡ Χάρις κέκληται ἐκάστοτε νὰ τροποποιῇ τὰς ἐπιβαλλομένας ποινάς. Οἱ φυλακισμένοι θὰ εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των τὸν τιμητὴν τῆς διαγωγῆς των, καὶ θὰ προσεπάθουν διὰ τῆς πραγματικῆς μεταμελείας των νὰ ἐλαφρύνωσι τὴν θλιβερὰν τῆς καταδίκης των θέσιν. Γνωστὸν δὲ κατὰ πόσον βαθμιαίαι ἐλαττώσεις τῶν ποινῶν συντείνουσιν εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τοῦ πεπτωκότος καταδίκου.

Ἡ βιομηχανικὴ ἐνασχόλησις, ἡ ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας, τό γε νῦν ἔχον, ὑπάρχουσα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀνάλογος πρὸς τὸν γενικὸν τοῦ καθιδρύματος σκοπόν. Ἡ δύνατο π.χ. πάνυ εὐχερῶς νὰ εἰσαχθῆ ἡ κατασκευὴ ἐριούχων ἐφαπλωμάτων εἰς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ καὶ αὐτῶν τῶν καταδίκων. Καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἄρτου τῆς φυλακῆς ἔπρεπε νὰ ἀνήκει εἰς τὸν κύκλον τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῆς ἐργασιῶν, ἐπὶ οἰκονομίᾳ μάλιστα 4  $\frac{1}{2}$  χιλ. δρ. κατ' ἔτος. Ἐν γένει ὁ κύκλος οὗτος κατὰ πάντα λόγον δύναται νὰ γίνῃ εὐρύτερος καὶ πέραν ἔτι τῶν ὑπαρχόντων εὐαρίθμων βιομηχανικῶν σημείων.

## ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΗΛΕΙΑΣ.

Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν Ἀγν. Σύνοδον τοῦ 1877 ἔτους ἐν Ἡλείᾳ συστηθέντος Κακουργιοδικείου εἰσῆχθησαν 43 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν ἀνεβλήθησαν 13 δι' ἄλλην Σύνοδον καὶ ἐξεδικάσθησαν 30, ἐκ τῶν ὁποίων 7 ἀπέβησαν ἀθωωτικαὶ καὶ 23 καταδικαστικαί, ἀποβλέπουσαι 5 ἀναιρέσεις, 3 ἀποπείρας ἀναιρέσεως, 1 ἄδικον ἐπίθεσιν, 3 ἀπαγωγὰς καὶ βιασμούς, 1 ἀπόπειραν βιασμοῦ, 2 ζωοκλοπὰς, 2 κλοπὰς, 1 πλαστογραφίαν καὶ 5 τραύματα. Αἱ πράξεις αὗται ἐξετελέσθησαν 1 κατὰ τὸ ἔτος 1873, 3 κατὰ τὸ 1874, 3 κατὰ τὸ 1875, 15 κατὰ τὸ 1876 καὶ 1 κατὰ τὸ 1877.

Αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀπέβλεπον 26 ἄτομα, ἐξ ὧν 3 κατεδικάσθησαν εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 13 εἰς εἰρκτὴν καὶ 10 εἰς φυλάκισιν. Ἐφερον δὲ οὗτοι ἡλικίαν 11 ἀπὸ 14—21 ἐτῶν, 10 ἀπὸ 22—30, 3 ἀπὸ 31—40, 1 ἀπὸ 41—50 καὶ 1 ἀπὸ 64—60, κατατασσόμενοι εἰς τὰ ἐξῆς ἐπαγγέλματα, 1 κτηματίας, 1 ἔμπορος, 4 βιομήχανοι, 1 ἐργάτης, 13 γεωργοὶ καὶ 6 ποιμένες. Ἐν γένει ἐξ αὐτῶν 10 εἰσὶν ἄγαμοι καὶ 16 ἔγγαμοι, 6 γινώσκουσι γράμματα καὶ 20 εἰσὶν ἀγράμματοι.

Ἐπὶ γενικὴν ἔποψιν παρατηροῦμεν ὅτι τὰ  $\frac{2}{3}$  σχεδὸν τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἀποτείνονται κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τὸ  $\frac{1}{3}$  κατὰ τῆς περιουσίας καὶ τῆς τιμῆς. Τὰ μὲν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀποτελοῦσι 5 ἀναιρέσεις, 3 ἀποπείρας ἀναιρέσεως, 1 ἄδικον ἐπίθεσιν καὶ 5 τραύματα· τὰ δὲ τῆς δευτέρας 4 κλοπὰς (αἱ δύο τῶν ὁποίων ἀφορῶσι ζῶα) καὶ 1 πλαστογραφίαν· τὰ δὲ τῆς τρίτης, 3 ἀπαγωγὰς καὶ βιασμούς καὶ 1 ἀπόπειραν βιασμοῦ.

Οἱ καταδικασθέντες ἀνήκουσι μᾶλλον εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγάμων καὶ τῶν ἀγραμμάτων, ἅπαντες δὲ ἐκτὸς 2 εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς νεότητος, ὄντες τὸ πλεῖστον γεωργοποιμένες.

Α. Π.



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

---

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

*ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις*

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

---

ΕΤΟΣ 3<sup>09</sup> — ΦΥΛ. 26<sup>09</sup>

---

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 12

## ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Συλλήβδην Βασιλικαὶ χάριτες . . . . .	σελ.	19
2.	Γακτικαὶ δαπάναι διὰ τοὺς ἐν Μενδρσεὲ φυλακισμένους ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π. . . . .	»	22
3.	Ἐγκληματικαὶ τάσεις . . . . .	»	26
4.	Γενικὴ Ἑταιρία τῶν φυλακῶν ἐν Γαλλίᾳ . . . . .	»	31
5.	Προσφορὰ ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων. . . . .	»	32



---

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα  
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

## ΣΥΛΛΗΒΔΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΧΑΡΙΤΕΣ.

Συλλήβδην κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐλειτούργησεν ἡ Βασιλικὴ Χάρις ἀπὸ ἀφετηρίας, τὴν ὁποίαν ἐξέθηκεν ἡ Ἐφημερίς τῶν Φυλακῶν κατὰ Φεβρουάριον 1876 (ἴδ. ἔτος Α' φυλ. 7, σελ. 99). Πρόκειται περὶ ἐργασίας μακρᾶς καὶ μεμελετημένης ἐπὶ βάσεων, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ἡ ἐπομένη ὑπουργικὴ ἐγκύκλιος.

Ἀριθ. 9677—9679.

## ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

### ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

*Πρὸς τοὺς παρ' Ἐφέταις καὶ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Κ. Κ.*

*Εἰσαγγελεῖς.*

Πέμπομεν ἡμῖν ἐσωκλείστως ἔντυπα ἀντίγραφα, κεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ διεκπεραιωτοῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου Κ. Κλεώπα, τῶν ἀπὸ 10 τρέχοντος μηνὸς τριῶν Β. Διαταγμάτων περὶ ἀπονομῆς Β. χάριτος εἰς καταδίκους, ὅπως προβῆτε ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ὡς θέλετε παρατηρήσει διὰ τοῦ πρώτου τῶν διαταγμάτων τούτων ἀπηλλάγησαν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς 521 κατὰδικοι, διὰ τοῦ δευτέρου μετεβλήθη ἡ ποινὴ 342, καὶ διὰ τοῦ τρίτου ἐμετριάσθη ἡ ποινὴ 210, κατηρτίσθησαν δὲ τὰ διατάγματα κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀπονεμηθείσης χάριτος καὶ οὐχὶ κατὰ καταδίκους τῆς περιφερείας τῶν

Ἐφετείων, διότι, ὡς γνωστὸν, πολλοὶ τῶν καταδίκων περιφερείας τινὸς κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς ἄλλης περιφερείας, καὶ διότι ἢ ἐν τοῖς διατάγμασι κατὰ τάξιν τῶν καταδίκων ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταρτισθέντων πινάκων ὑπὸ τῶν κατὰ Νομοὺς Ἐπιτροπῶν, αἵτινες συνεστήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1876 ὑπ' ἀριθ. 1388 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ὁμῶς τῶν λόγων πρὸς ἀπονομὴν τοῦ εὐεργετήματος τῆς χάριτος αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν οὐχὶ ἀπολύτως, ἀλλὰ συνδυασθεῖσαι πρὸς τὰς ἀρχικὰς ὑπὲρ καταδίκων συστάσεις τῶν δικαστηρίων τῶν συνέδρων, τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν δικασάντων δικαστηρίων, τὰς ἐκθέσεις τῶν παρ' Ἐφέταις ἢ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέων καὶ πρὸς τὰς γενικὰς βάσεις, ἃς ἔθηκεν ἢ ἐν Ἀθήναις καταρτισθεῖσα καὶ μελετήσασα πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα Ἐπιτροπῇ.

Διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι τὸ ταχύτερον καὶ μετ' ἀκριβείας τὰ κοινοποιούμενα ὑμῖν Β. Διατάγματα πρέπει ἕκαστος τῶν παρ' Ἐφέταις, καὶ ὅπου δὲν ἐδρεύει Ἐφετεῖον, τῶν παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέων, νὰ μεταβῆ εἰς τὰς φυλακὰς, νὰ ἐξετάσῃ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τίνες ἐκ τῶν ἀξιωθέντων Β. χάριτος καταδίκων κρατοῦνται ἐν αὐταῖς καὶ νὰ ἀπαγγείλῃ αὐτοῖς, ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπάντων τῶν καταδίκων, τὴν ἀπονεμηθεῖσαν Β. χάριν, συντάσων τὴν προσήκουσαν περὶ τούτου ἐκθεσιν καὶ φροντίζων νὰ ἀπολυθῶσι μὲν ἀμέσως οἱ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς ἀπαλλαγέντες, νὰ γείνη δὲ ἢ ἀπαιτουμένη ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν φυλακῶν σημείωσις περὶ ἐκείνων, ὧν μετεβλήθη ἢ ἐμετριάσθη ἢ ποινή. Ἐν τοῖς διατάγμασι μνημονεύονται καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐκάστου τῶν καταδίκων καὶ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ κατὰ πλάνην λάθος τι, ἂν τυχὸν συμβῆ κατάδικοι πλείονες τοῦ ἐνός νὰ ἔχωσι τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, περὶ παντὸς δὲ ἐγερθησομένου ἡμῖν δισταγμοῦ

πρέπει νὰ ζητήσητε τηλεγραφικῶς ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τὰς προσηκούσας διασαφήσεις.

Εἰς τὰς ἐν Πύλῳ φυλακὰς πρέπει νὰ μεταβῆ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ ἐν Καλάμαις Εἰσαγγελεὺς ἢ τις τῶν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέων, εἰς δὲ τὰς ἐν Ἰθάκῃ φυλακὰς ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ Εἰσαγγελεὺς, καὶ ἐν κωλύμματι τούτου, ὁ νεώτερος τῶν δικαστῶν.

Αἱ συνταγθησόμεναι ἐκθέσεις ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν ἐντὸς δέκα καὶ πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Αὐγούστου 1877.

Ὁ Ὑπουργὸς  
Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ

Ὁ Τμηματάρχης  
Α. Παπαφράγκος

Ὁ Διεκπεραιωτὴς  
Α. Κλεώπας.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται γενικὸν μέτρον ἀφορᾷ εἰς 1075 καταδίκους, ἐκ τῶν ὁποίων 521 ἀπηλλάγησαν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς, ἐπὶ 342 μετεβλήθησαν αἱ ποιναὶ εἰς ἐλαφροτέρας, ἀποῖσοβίων π.χ. δεσμῶν εἰς πρόσκαιρα, καὶ ἐπὶ 212 ἐμετριάσθη ἀπλῶς ὁ χρόνος τῆς ποινῆς χωρὶς νὰ μεταβληθῆ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς. Ἴδου πῶς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν συνδυάζεται ὁ χρόνος τῆς καταδίκης:

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπαλλαγέντας τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς 521 καταδίκους, 2 εἶχον καταδικασθῆ τῷ 1863—1 τῷ 1864,—2 τῷ 1865,—3 τῷ 1866,—9 τῷ 1867,—37 τῷ 1868,—41 τῷ 1869,—53 τῷ 1870,—71 τῷ 1871,—96 τῷ 1872,—95 τῷ 1873,—56 τῷ 1874,—31 τῷ 1875,—23 τῷ 1876,—1 τῷ 1877.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς 342 καταδίκους, τῶν ὁποίων μετεβλήθη ἡ ποινὴ, 2 εἶχον καταδικασθῆ τῷ 1864,—1 τῷ 1865,—5 τῷ 1866,—13 τῷ 1867,—13 τῷ 1868,—5 τῷ 1869,—24 τῷ 1870,—35 τῷ 1871,—47 τῷ 1872,—43 τῷ 1873,—44 τῷ 1874,—39 τῷ 1875,—73 τῷ 1876,—1 τῷ 1877.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς 212 καταδίκους, τῶν ὁποίων ἐμετριάσθη ἀπλῶς ὁ χρόνος τῆς ποινῆς, 1 εἶχε καταδικασθῆ τῷ 1863,—2 τῷ 1864,—2 τῷ 1865,—7 τῷ 1866,—3 τῷ 1867,—19 τῷ 1868,—26 τῷ 1869,—38 τῷ 1870,—

16 τῷ 1871,—22 τῷ 1872,—23 τῷ 1873, — 22 τῷ 1874,—41 τῷ 1875,—47 τῷ 1876,—1 τῷ 1877.

Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ διδάσκουσιν, ὅτι ἐκ τῶν καταδίκων οἵτινες ἔτυχον πλήρους χάριτος οἱ πλείονες ἦσαν καταδικασμένοι τῷ 1872. Μόνα τὰ τρία ἔτη 1871, 1872 καὶ 1873 (71+96+95) περιλαμβάνουσιν πλεόν τοῦ ἡμίσεως (262 ἐπὶ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ 524). Ἐκ τῶν καταδίκων, τῶν ὁποίων μετεβλήθη ἡ ποινὴ, οἱ πλείονες εἶχον καταδικασθῆ τῷ 1876. Μόνα τὰ τρία ἔτη 1872, 1874 καὶ 1876 (47+44+73) περιλαμβάνουσι σχεδὸν τὸ ἥμισυ (164 ἐπὶ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ 342). Ἐκ τῶν καταδίκων, τῶν ὁποίων ἐμετριάσθη ἡ ποινὴ, οἱ πλείονες εἶχον καταδικασθῆ τῷ 1870. Μόνα τὰ τρία ἔτη 1869, 1870 καὶ 1873 (26+38+23) περιλαμβάνουσι σχεδὸν τὰ δύο πέμπτα (87 ἐπὶ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ 212).

---

## ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΕΝΔΡΕΣΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ.

---

Ὡς γνωστὸν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἑλλάδος τὸ σύστημα τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν ὑποδίκων ἀπὸ τῶν καταδίκων ἀνήκει εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πραγματικότητα. Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῇ φυλακῇ Μενδρεσέ κρατοῦνται ἀναμιξ καταδικοὶ καὶ ὑπόδικοὶ τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις εἶχεν ὡς ἐξῆς ἐν ἔτει 1876.

Α'. Κατὰδικοὶ.—Κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1876 ἐκρατοῦντο ἐντὸς τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν Μενδρεσέ 147 κατάδικοι, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους εἰσήχθησαν ἐν αὐταῖς ἕτεροι 166 κατάδικοι, ὥστε ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1876 φυλακισθέντων ἐν Μενδρεσέ καταδίκων ἀνέβη εἰς 283. Ἐκ τούτων εἶχον κα-

ταδικασθῆ 141 ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικείου, 86 ὑπὸ τοῦ ἐν Σύρῳ, 20 ὑπὸ τοῦ ἐν Χαλκίδι, 3 ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ, 9 ὑπὸ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ, 3 ὑπὸ τοῦ ἐν Τριπόλει, 2 ὑπὸ τοῦ ἐν Καλάμαις, 1 ὑπὸ τοῦ ἐν Σπάρτῃ, 2 ὑπὸ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, 1 ὑπὸ τοῦ ἐν Κερκύρα, 14 ὑπὸ Στρατοδικείου καὶ 1 ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν.

Εἰς τοὺς καταδίκους τούτους εἶχον ἐπιβληθῆ αἱ ἐξῆς ποιναί: εἰς 39 ἡ τῆς φυλακίσεως, εἰς 138 ἡ τῆς εἰρκτῆς, εἰς 86 ἡ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, εἰς 8 ἡ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καὶ εἰς 12 ἡ τοῦ θανάτου.

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω 283 καταδίκων ἐξῆλθον ἐκ τῶν φυλακῶν Μενδρεςε καθ' ὅλον τὸ 1876 ἔτος 101· ἦτοι 2 διὰ Βασιλ. χάριτος, 5 ληξάσης τῆς ποινῆς αὐτῶν, καὶ 94 μετήχθησαν εἰς ἄλλας φυλακάς, οἷον 53 εἰς τὰς τοῦ Γκαρμπολᾶ, 22 εἰς τὰς τοῦ Ναυπλίου, 1 εἰς τὰς ἐν Σύρῳ, 2 εἰς τὰς ἐν Χαλκίδι, 2 εἰς τὰς ἐν Λαμῖα, 4 εἰς τὰς ἐν Ἀμφίσσῃ, 2 εἰς τὰς ἐν Πύλῳ, 1 εἰς τὰς ἐν Κερκύρα, καὶ 2 εἰς τὰς ἐν Ρίῳ. Καθ' ὅλον τὸ ἔτος (ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ) ἀπεβίωσαν ἐντὸς τῶν φυλακῶν Μενδρεςε 2 μόνον κατάδικοι.

Εἰς τροφοδοσίαν τῶν ἀνωτέρω καταδίκων ἐδαπανήθησαν δραχμαὶ 18,671  $\frac{84}{100}$ , διανεμόμεναι ὡς ἐξῆς κατὰ μῆνα.—Κατὰ Ἰανουάριον ἐδαπανήθησαν δρ. 994 καὶ 28)00 διὰ 3583 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 259 καὶ 77)00 δι' ἰσαριθμοὺς μερίδος σιτηρεσίου (128 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1254 καὶ  $\frac{5}{100}$ .—Κατὰ Φεβρουαριον δραχ. 1009 82)00 καὶ  $\frac{1}{4}$  διὰ 3639 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 263, 82 καὶ  $\frac{3}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (130 κατάδικον), τὸ ὅλον δραχ. 1273 καὶ  $\frac{65}{100}$ .—Κατὰ Μάρτιον δραχ. 1147, 20 καὶ  $\frac{3}{4}$  διὰ 4187 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 318, 24 καὶ  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (142 κατάδικοι), τὸ ὅλον δρ. 1465  $\frac{45}{100}$ .—Κατὰ Ἀπρίλιον δραχ. 1075, 46 καὶ  $\frac{1}{4}$  διὰ 4097 μερίδας ἄρτου καὶ δραχ. 358, 48 καὶ  $\frac{3}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (151 κατάδικοι) τὸ ὅλον δραχ. 1433 καὶ  $\frac{95}{100}$ . — Κατὰ Μάϊον δραχ. 1076, 77 καὶ  $\frac{2}{4}$  διὰ 4102 με-

ρίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 358, 92 καὶ  $\frac{2}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (136 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1435 καὶ  $\frac{20}{100}$ . — Κατὰ Ἰούνιον δραχ. 1089, 57  $\frac{3}{4}$  διὰ 4319 μερίδας ἄρτου καὶ δραχ. 422, 7  $\frac{1}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (156 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1511  $\frac{65}{100}$ . — Κατὰ Ἰούλιον δραχ. 1149, 88  $\frac{1}{2}$  διὰ 4646 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 476, 21  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (163 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1626  $\frac{10}{100}$ . — Κατ' Αὐγουστον δραχ. 1229, 82  $\frac{3}{4}$  διὰ 4969 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 509, 32  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (165 κατάδικοι) τὸ ὅλον δραχ. 1739 καὶ  $\frac{15}{100}$ . — Κατὰ Σεπτέμβριον δραχ. 1206  $\frac{81}{100}$  διὰ 4876 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 499 καὶ  $\frac{70}{100}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (169 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1706 καὶ  $\frac{60}{100}$ . — Κατὰ Ὀκτώβριον δραχ. 1242, 82  $\frac{1}{2}$  διὰ 4817 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 443, 12  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (165 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1685 καὶ  $\frac{95}{100}$ . — Κατὰ Νοέμβριον δραχ. 1203, 34  $\frac{1}{2}$  διὰ 4719 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 448, 30  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου, (160 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1651 καὶ  $\frac{65}{100}$ . — Κατὰ Δεκέμβριον δραχ. 1384, 33  $\frac{1}{2}$  διὰ 5397 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 504, 61  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (180 κατάδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 1888 καὶ  $\frac{95}{100}$ .

Β'. Ὑπόδιοι. — Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1876 εἰσῆχθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς Μενδρεσέ 90 ὑπόδιοι, ἐκ τῶν ὁποίων 30 προεφυλακίσθησαν δυνάμει ἐνταλμάτων τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀνακριτῶν, 2 φυγόδιοι δυνάμει τῶν βουλευμάτων τῆς παραπομπῆς των, οἱ δὲ λοιποὶ 58 μετήχθησαν ἐκ διαλειμάτων ἐξ ἄλλων φυλακῶν, ὅπως δικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου.

Εἰς τροφοδοσίαν αὐτῶν ἐδαπανήθησαν δραχμαὶ 4,220  $\frac{90}{100}$ , διανεμόμεναι ὡς ἐξῆς κατὰ μῆνα. — Κατὰ Ἰανουάριον δραχ. 388 καὶ  $\frac{50}{100}$  διὰ 1400 μερίδας ἄρτου καὶ δραχ. 101 καὶ  $\frac{50}{100}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (53 ὑπόδιοι), τὸ ὅ-



λον δραχ. 490.—Κατὰ Φεβρουάριον δραχ. 338,27  $\frac{1}{4}$  διὰ 1219 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 88,37  $\frac{3}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (46 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 426 καὶ  $\frac{65}{100}$ .—Κατὰ Μάρτιον δραχ. 284 καὶ  $\frac{3}{100}$  διὰ 949 μερίδας ἄρτου καὶ δραχ. 48 καὶ  $\frac{12}{100}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (41 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 332 καὶ  $\frac{15}{100}$ .—Κατ' Ἀπρίλιον δραχμαὶ 196,87  $\frac{1}{2}$  διὰ 750 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 65,62  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (29 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 262 καὶ  $\frac{50}{100}$ .—Κατὰ Μαΐον δραχ. 189,78  $\frac{3}{4}$  διὰ 723 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 63,26 καὶ  $\frac{1}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (30 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 253 καὶ  $\frac{5}{100}$ .—Κατὰ Ἰούνιον δραχ. 181  $\frac{8}{100}$  δι' 720 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 70 καὶ  $\frac{2}{100}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (35 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχμαὶ 252.—Κατὰ Ἰούλιον δραχ. 204,68  $\frac{1}{4}$  δι' 827 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 84,76  $\frac{3}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (32 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχμαὶ 289,  $\frac{45}{100}$ .—Κατ' Αὐγουστον δραχ. 234,43  $\frac{2}{4}$  δι' 946 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 96,96  $\frac{2}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου, (33 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχμαὶ 331  $\frac{10}{100}$ .—Κατὰ Σεπτέμβριον δραχ. 228,19  $\frac{1}{2}$  δι' 922 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 94,50  $\frac{1}{2}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (35 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 322 καὶ  $\frac{20}{100}$ .—Κατὰ Ὀκτώβριον δραχ. 265  $\frac{88}{100}$ , διὰ 1039 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 94  $\frac{22}{100}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (40 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 360  $\frac{15}{100}$ .—Κατὰ Νοέμβριον δραχ. 336  $\frac{54}{100}$ , διὰ 1308 μερίδας, καὶ δραχ. 121  $\frac{26}{100}$ , δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (55 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχ. 457  $\frac{80}{100}$ .—Κατὰ Δεκέμβριον δραχ. 335,75  $\frac{2}{4}$  διὰ 1267 μερίδας ἄρτου, καὶ δραχ. 107,69  $\frac{2}{4}$  δι' ἴσας μερίδας σιτηρεσίου (48 ὑπόδικοι), τὸ ὅλον δραχμαὶ 443 καὶ  $\frac{45}{100}$ .

Γ'. Φωτισμὸς καὶ πλύσις.—Τὸ δι' ἀμφοτέρα ταῦτα δαπανηθὲν κεφάλαιον ἐκτίθεται κοινῶς πρὸς τε τοὺς καταδίκους καὶ ὑποδίκους. Ὁ μὲν φωτισμὸς ἀνήκει εἰς ὅλον τὸ κτίριον, ἡ δὲ πλύσις περιλαμβάνει τὰ ἐνδύματα

τῶν φυλακισμένων, τὴν ὁποίαν ἐπ' ἐσχάτων, ἐπὶ ἀναλόγῳ χορηγίᾳ, ἀνεδέχθησαν αὐτοὶ οἱ φυλακισμένοι. Τοιοῦτοτρόπως ἐν ταῖς φυλακαῖς Μενδρεσέ, κατὰ τὸ ἔτος 1876, διὰ τὸν φωτισμὸν ἐδαπανήθησαν καθ' ἕκαστον μὲν τῶν μηνῶν τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους ἀνά 90 ὀκάδας ἐλαίου, καθ' ἕκαστον δὲ τῶν μηνῶν τοῦ φθινοπώρου καὶ τοῦ χειμῶνος ἀνά 100 ὀκάδας, ἥτοι καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1140 ὀκάδες ἐλαίου ἀξίας δραχμῶν 1824. Διὰ δὲ τὴν πλύσιν τῶν ἐνδυμάτων τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων ἐδαπανήθησαν δι' ὅλον τὸ ἔτος δραχ. 1200.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1876 συντήρησιν τῆς φυλακῆς Μενδρεσέ, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν αὐταῖς κρατηθέντας, ἐξαιρουμένων τουτέστι τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἐδαπανήθησαν εἰς τακτικὰς ἀνάγκας (μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἐκτάκτων εἰς ἐπισκευὰς καὶ διαφόρους πρημηθείας) δραχ. 25,916 καὶ  $\frac{74}{100}$ , ἥτοι διὰ τροφοδοσίαν καταδίκων δρ. 18671,84,—διὰ τροφοδοσίαν ὑποδίκων δρ. 4220,90,—διὰ φωτισμὸν δρ. 1824,—καὶ διὰ πλύσιν ἐνδυμάτων τῶν φυλακισμένων δρ. 1200,—τὸ ὅλον δρ. 25,916, 74]00, ἥτοι 72 δρ. καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Α. Π.

## ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν  
παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἡ πρὸς τὸ ἐγκλημα ροπὴ ἀποτελεῖ περιεργώτατα ἅμα δὲ καὶ διδαχτικώτατα φαινόμενα, τὰ ὁποῖα συσχετιζόμενα πρὸς τὴν περίοδον, ἣν διατρέχει ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀνθρω-

πότητος, εἶναι ἄξια ἰδιαιτέρας μελέτης παντός μὲν πρὸς τὰ κοινὰ ἀποβλέποντος, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ διαχειριζομένου τὸ ποινικὸν τούτων μέρος. Ὑπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐπόψεις τὰ συγχροτοῦντα τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν πρόσωπα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς πολιτειονομικῆς κλίμακος.

Ἐντεῦθεν δὲν διστάζω, ἵνα προκαλέσω τὴν προσοχὴν τῶν Κ. Κ. Εἰσαγγελέων τῆς περιφερείας ἐπὶ τῆς ἐκτυλίξεως τῶν βαρυτέρων ποινικῶν πράξεων, τὰς ὁποίας τὸ καθόλου ἐγκληματικὸν ρεῦμα ρίπτει μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας. Ἐν πρώτοις ἀπαιτεῖται, ἵνα οἱ Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς τεθῶσιν εἰς ἄμεσον γνῶσιν τῶν, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην κατὰ τόπους διανομὴν, ἐξαγομένων τῆς καταστατικῆς, διὰ τὸ τέλος τῆς ἐξ ἀνωτέρας περιωπῆς, τρόπον τινα, ἐπισκοπήσεως τῶν παρ ἡμῖν φαινομένων καὶ ἐρεύνης τῶν κατ' αὐτὰ αἰτίων.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν ἀρκοῦσιν αἱ ἐπόμεναι, ἐν ταῖς ὁποίαις ἡ βαρεῖα ἐγκληματικὴ ροπὴ διαμοιράζεται κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίως ὡς ἐξῆς, καθ' ἕκαστον ἑκατομμύριον ἀνθρώπων. Αἱ ἐν παρενθέσει σημειούμεναι ἐποχαὶ εἶναι κοιναὶ πρὸς ὅλους τοὺς πίνακας, αἱ πρῶται στῆλαι τῶν ὁποίων περιλαμβάνουσι τὰς σχετικῶς ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ἀριθμητικὸς ὄρους διατελούσας χώρας, ἐνῶ αἱ δεύτεραι τὰς οὐσιωδῶς ὑπὸ χείρονας:

1) Δολοφονίαι, ἐσκεμμένοι ἀνθρωποκτονίαι καὶ φαρμακεῖαι·

Α'.	Β'.
Βαυαρία (1863—66) . . . . . 5,5	Ἑσθονία (1861) . . . . . 31
Βυρτεμβέργη (1859—65) 5,8	Ἑλλάς (1873) . . . . . 34
Πρωσσία (1855—59) . . . . . 7,7	Ἰταλία (1864) . . . . . 57
Γαλλία (1861—65) . . . . . 8,2	Ἰσπανία (1859—60) . . . . 80
Σαξωνία (1860—63) . . . . 18,6	
Ἀγγλία (1862—64) . . . . 19,9	

## 2) Βιασμοὶ καὶ ἀποπλανήσεις εἰς ἀσέλγειαν.

Α΄.		Β΄.	
Βυρτεμβέργη	0	Βαυαρία	65,6
Ἑλλάς	26	Σαξωνία	86,5
		Βέλγιον (1850—60)	96
		Γαλλία	98,5
		Πρωσσία	114
		Σουηδία (1855—58)	274

## 3) Ἐμπρησμοί.

Α΄.		Β΄.	
Γαλλία	5,3	Πρωσσία	15,2
Βυρτεμβέργη	8,3	Ἑλλάς	24
Βαυαρία	8,3	Σαξωνία	63,3

## 4) Πλαστογραφίαι.

Α΄.		Β΄.	
Βαυαρία	8,6	Βέλγιον	30,5
Γαλλία	10,3	Σαξωνία	44,3
Ἑλλάς	12	Πρωσσία	65,8
		Βυρτεμβέργη	130

## 5) Ληστρικά πράξεις καὶ βαρεῖται κλοπαί.

Α΄.		Β΄.	
Βυρτεμβέργη	8	Ἑλλάς	40
Γαλλία	9,7	Βαυαρία	91
		Πρωσσία	222
		Σαξωνία	337

## 6) Ἀπλαῖ κλοπαί.

Α΄.		Β΄.	
Πρωσσία	276	Ἑλλάς	708
Σαξωνία	393	Γαλλία	790
Βυρτεμβέργη	553	Βαυαρία	2498

Τοιοιουτρόπως ἐπὶ ἕξ ἐγκληματικῶν κατηγοριῶν, ἡ Ἑλλάς διατελεῖ κατὰ τέσσαρας ἐν τῇ στήλῃ, ἥτις περιλαμβάνει τοὺς χείρονας ὅρους. Μέχρι τινὸς ἐνομιζέτο, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ζωηρότης συμβιβάζεται πλειότερον πρὸς τὰς εἰς βαθμὸν ψυχικῆς ὀρμῆς ἀναιρέσεις. Καὶ τῷ ὄντι κατὰ τὸ 1873 εἰσῆχθησαν ἐνώπιον τῶν κακουργιοδικείων τῆς

Ἑλλάδος 256 ἀναιρέσεις καὶ 158 ἀπόπειραι ἀναιρέσεων. Ἐν τούτοις ἐκ τοῦ πρώτου πίνακος προκύπτει, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀνήκει εἰς τὰς τρεῖς μεσημβρινὰς χερσονήσους τῆς Εὐρώπης οὐχὶ μόνον γεωγραφικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐπόψεως τοῦ αἵματηροῦ δόλου. Τὸ φαινόμενον εἶναι ἀρχαιότερον ἢ νεώτερον, δὲν ἐρευνῶ· ἀρκεῖ ὅτι εἶναι σοβαροτάτου χαρακτῆρος.

Ἐπίσης τὰ πάθη τῆς καταστροφῆς, τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς κλοπῆς παριστῶσι βαρύτερον τὸν ἰσολογισμόν τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λησμονηθῇ ὅτι ὡς πρὸς τοὺς ἐμπρησμοὺς μὲν ἴσταται αὕτη μεταξὺ Πρωσσίας καὶ Σαξωνίας, ὡς πρὸς τὴν ληστείαν δὲ καὶ τὴν βαρείαν κλοπὴν ἔρχεται κατόπιν τῆς Σαξωνίας, Πρωσσίας καὶ Βουαρίας, ὡς πρὸς τὴν ἀπλήν δὲ κλοπὴν ἔπεται τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἡ εἰδικὴ αὕτη σύνταξις τῶν μᾶλλον προωδευμένων χωρῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν εἶναι βεβαίως παρηγορητικὴ, δὲν ἐλαττόνει ὅμως τὴν σημασίαν τῆς ἀρχικῆς παρατηρήσεως, διότι πρόκειται περὶ χώρας, ἣτις ἐπὶ τέλους δύναται νὰ περιορίσῃ τοὺς ἐμπρησμοὺς τῶν δασῶν τῆς καὶ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοὺς ἑαυτῆς ἀκτῆμονας, οἵτινες εἰς οὐδεμίαν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι σύγκρισιν πρὸς τοὺς ἀπειροπληθεῖς τῆς κεντρικῆς καὶ δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἐπὶ τὴν ἔποψιν τῶν σαρκικῶν παθῶν, ἡ θερμότης τοῦ ἡμετέρου κλίματος, μεθ' ὅλην τὴν πρώϊμον ἀνάπτυξιν τῆς εἰδικῆς ἐν αὐτῷ ἡλικίας, ἀσχεῖ παρ' ἡμῖν μικρὰν ἐπιρροὴν σχετικῶς πρὸς τὰ ἐγκληματικὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα π. χ. ἡ παγετώδης Σουηδία παριστᾷ ἄνω τοῦ δεκαπλασίου, χωρὶς νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητος ἡ ὀλοσχερῆς ἀπουσία αὐτῶν ἐκ Βυρτεμβέργης, ἣτις ἀφ' ἑτέρου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς πλαστογραφίας, διατελεῖ ὑπὸ δεινοτέρους τῶν λοιπῶν χωρῶν ὄρους, κατὰ τὸ ὑπερδεκαπλάσιον προϋσταμένη π. χ. τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων δύναται τις νὰ προβῇ εἰς τὴν μελέτην τῶν λόγων, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ τοι-

αύτη ἐν Ἑλλάδι ἀνάπτυξις τῶν ἐγκληματικῶν τάσεων, τῶν ὁποίων ὁ ἐν ταῖς πρώταις κατηγορίας προβιβασμὸς εἶναι κατὰ πάντα λόγον σημαντικὸς, καὶ ἡ ἐν ταῖς ἐπομέναις κατάστασις δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀμετάθετος. Ποῖα εἶναι τὰ γενικὰ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ αἷτια, τὰ ὁποῖα μᾶλλον εὐθύνονται εἰς τὴν ὀρμητικότητα τοῦ ἐγκληματικοῦ ρεύματος ἐν ταῖς πρώταις περιπτώσεσι καὶ ποῖα πρὸς τὰς δευτέρας ; Ποῖα εἶναι ἡ σχέσις τῆς προσωπικῆς συγκροτήσεως τῶν αὐτουργῶν τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἡλικίας, τῆς περιουσίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς οἰκογενείας, τῆς ἀνατροφῆς, τοῦ φυσικοῦ χαρακτῆρος ;

Ὅθεν παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα ἐπὶ ἐκάστης παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν κατηγορίας σχετικῆς πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐγκληματικὰ θέματα, καθὼς καὶ πρὸς τὰ μετὰξὺ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν κρίσιν των βαρύτερα, διευθύνωσι τὴν ἀνακριτικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τὴν ἀπόδειξιν οὐ μόνον τῶν δεδομένων πράξεων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἐλατηρίων, διὰ τῆς ἐκτεθείσης ἀλληλουχίας, προσθέτοντες καὶ ὅσας ἄλλας ἀπὸ τῶν περιστάσεων κρίνωσιν ἀναγκαίας πληροφορίας. Τὸ δὲ σύνολον τῶν τοιούτων ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως εἰδικῶν μελετῶν θέλουσιν ἐκάστοτε μοὶ ὑποβάλλει οἱ Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος, ὅπως βαθμηδὸν καταρτισθῆ οὕτως ἡ ἀναγκαία ὕλη πρὸς εὐρυτέραν καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀναθεώρησιν τῆς ἐν ἰσχύϊ ποινικῆς τοῦ τόπου τάξεως, κατὰ τὸν ἐπὶ ταύτης θεμελιώδη τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς προορισμὸν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς  
Λ. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

## ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον κατηρτίσθη ἐν Παρισίοις ἑταιρία, ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐν Γαλλία ποινικοῦ συστήματος, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γενικὴ Ἑταιρία τῶν Φυλακῶν». Εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην ὑπελογίζοντο, κατὰ τὸν μῆνα τῆς συστάσεως τῆς, 450 μέλη ἐξ ὄλων τῶν τάξεων καὶ ἐξ ὄλων τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος γνωμῶν. Πρόεδρος τῆς ἑταιρίας ὁ K. Dufaure· ἀντιπρόεδροι οἱ K. K. Bérenger γερουσιαστῆς καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῶν φυλακῶν, Bétolaud πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, Fourichon ναύαρχος γερουσιαστῆς, Mercier πρῶτος πρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας εἶναι 1) ἡ συγκρότησις περιοδικῶν συναθροίσεων τῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς μελέτην ὄλων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὸ σύστημα τῶν ποινικῶν τῆς Γαλλίας ἰδρυμάτων· 2) ἡ διὰ τῆς μεγαλειτέρας δημοσιότητος γνωστοποίησις τῶν σχετικῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ ἐν γένει ὄλων τῶν ἔργων καὶ παρατηρήσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ λάβῃ ἐνδιαφέρον ἢ κοινὴ γνώμη· 3) ἡ σταθερὰ ὑποστήριξις τῶν προστατευουσῶν τοὺς καταδίκους ἑταιριῶν καὶ τῶν ἐπιτηρητικῶν ἐπιτροπῶν.

Προσεχῶς ἐκδοθήσεται περιοδικὸν σύγγραμμα, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐκτίθενται αἱ ἐργασίαι τοῦ προκειμένου συνεταιρισμοῦ, εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ ὁποίου ἡ μὲν ὑψηλὴ τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης ἔννοια προεδρεύει, ἡ δὲ φιλανθρωπία ἐπιχροτεῖ.

Καθ' ὅλου εἰπεῖν, ἡ δύναμις τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐν πολλοῖς μὲν ἐμεγαλουργήσεν, ἐξόχως ὁμως διαπρέπει ἐν τῇ ὁδῷ τῆς κοινωνικῆς ἀρμονίας, τὴν ὁποίαν καλίσργεῖ ὁ πεφωτισμένος λογισμὸς τῶν προπορευομένων τάξεων πρὸς

τούς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς καχοδαιμονίας καταπιεζομένους. Μεταξὺ τῶν διαφόρων θεμάτων, τὸ περὶ τὰς φυλακὰς κέκτηται παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσι μέγιστον διαφέρον. Τιμὴ δὲ εἰς ἐκείνους τοὺς λαοὺς, οἵτινες, ἀναχωροῦντες ἀπὸ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἀτομικῶν καὶ κυβερνητικῶν μέσων, καταφεύγουσιν εἰς τὴν σημαίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἵνα εὕρωσι τὸ σύνθημα τῆς καθολικῆς προόδου, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται ἢ τῶν πολλῶν ἔνωσις.

## ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ.

Ἄριθ. 4467.

*Πρὸς τὸν Κύριον Α. Ἡφαιστίδην.*

Αἱ δισχιλίας δραχμαί, τὰς ὁποίας μοὶ ἐπεμψατε, ὅπως διαθέσω ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν φυλακισμένων, ἀνήκουσιν εἰς μίαν τῶν ὠραιτέρων ἰδεῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἐλευθέρα αὐτὴ γωνία τῆς μεγάλης πατρίδος τοῦ δὲν εἶναι ἀκρόπολις αὐτοῦ, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα συγκεντρώνη ἐκάστοτε τὰς δυνάμεις τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, ὅτε μὲν ἐπὶ τούτου τοῦ θέματος, ὅτε δὲ ἐπὶ ἐκείνου, πάντοτε δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἧτις ἄγει πρὸς τὴν τελικὴν τοῦ ἔθνους προαγωγὴν.

Οὕτως ἄς προστεθῇ ἡ γενναία ὑμῶν προσρορὰ εἰς τὸν τιμιώτατον στέφανον, τὸν ὁποῖον ἡ ἱστορία τῆς ἡμετέρας φυλῆς πλέκει ἀδιαλείπτως ἐπὶ τοῦ αἰωνίου τούτου συνδέσμου τῆς συνεργασίας τῶν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλήνων. Τὰ ὄρια αὐτῆς ἐξηγοῦσιν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς ἀπονέμουσιν οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον κατοικεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς  
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

---

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

*ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις*

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

---

ΕΤΟΣ 3<sup>ον</sup> — ΦΥΛ. 27<sup>ον</sup>

---

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1877.

---

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Π ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 12

## ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΙΡΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ποινική Δικαιοσύνη ἐν Βελγίῳ . . . . .	σελ.	35
2.	Ποινικὰ Ἀπομνημονεύματα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. . . . .	»	36
3.	Πλημελειοδικεῖον Λαμίας ὑπὸ τοῦ κ. Α. . . . .	»	38
4.	Κακουργιοδικεῖα ἐν Ἑλλάδι . . . . .	»	39
5.	Λειπομάρτυρες ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικείων . . . . .	»	40
6.	Ἵγιεινὴ τῶν ἐν Ἀθήναις Φυλακῶν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν κ. κ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ καθηγητοῦ, Λ. ΜΗΛΙΩΤΟΥ στρατιωτικοῦ, Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ ὑφηγητοῦ . . . . .	»	42
7.	Τοποθέτησις Καταδίκων . . . . .	»	47

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τοὺς ἐν . . . . . καταδίκους . . . . .

Πρὶν συγχωρήσῃ ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ λησμονήσῃ ἡ κοινωνία. Αἱ πληγαὶ τὰς ὁποίας ἀνοίγουσι εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς τὰ ἐγκλήματα, ἐπουλοῦνται διὰ τοῦ χρόνου. Εἰς τὴν ἐξουσίαν σας ἔχετε τὴν μεταμέλειαν καὶ τὴν ἐλπίδα.

Πρὸς τοὺς ἐν . . . . . ὑποδίκους . . . . .

Αἱ δίκαι σας προσδιωρίσθησαν ἤδη. Ἐτοιμασθῆτε νὰ προσέλθητε ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων συμπολιτῶν σας. Ἐκ τῆς ψήφου αὐτῶν προσδοκᾶται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀλήθεια.

Πρὸς τοὺς ἐν . . . . . καταδίκους . . . . .

Μοὶ γράφετε ὅτι εἴσθε πτωχοὶ καὶ ὅτι δὲν δύνασθε νὰ εὔρητε ὑπερασπιστήν. Πολὺ μικρὰν ἰδέαν ἔχετε περὶ τοῦ Συνηγόρου. Ἡ μεγαλύτερα δόξα του εἶναι ὅταν ὑπερασπίζεται τὴν δυστυχίαν. Ἀνακοινώσατε μοι πρὸς ποῖον ἀπετάνθητε.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

## ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ.

Ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1875 μεγάλοι μεταβολαὶ ἔλαβον χώραν ἐν τῇ ποινικῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Βελγίου. Κατὰ πρῶτον σπουδαῖος ἀριθμὸς ἐγκλημάτων μετετέραπη εἰς πλημμελήματα. Τὸ γεγονός φέρει κατὰ νοῦν τὴν ὅπως οὖν παλαιωθεῖσαν νομοθετικὴν τῆς Ἑλλάδος ἀποθήκην, ἐν ἣ ἁ σχετικῶς βαρύτεραι πολλάκις ἐγκληματικαὶ ποιναὶ ἠδύναντο νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἀπλῶς ἐπανορθωτικῶν, χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ ἐντεῦθεν ἡ ἀνανεωθεῖσα δικαιολογικὴ τοῦ τόπου τάξις.

Ἀπὸ τοιοῦτων νομοθετικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ἀπὸ τῆς συναφοῦς ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως παρατηρήθη ἐν Βελγίῳ, ὅτι ἐνῶ κατὰ τὸ 1840 ἐδικάσθησαν ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικείων 482 ἄτομα ἐπὶ 325 διαφόροις κακουργήμασι, κατὰ τὸ 1875 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνώπιον τῶν Βελγικῶν Κακουργιοδικείων κατηγορηθέντων κατέπεσεν εἰς 170, ἐλαττωθεὶς τουτέστι σχεδὸν κατὰ τὰ τρία πέμπτα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς καταδίκας, ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγορουμένων ἐν μὲν τῷ ἔτει 1840 εἶχον καταδικασθῆ 312, ἧτοι 24 εἰς θάνατον, 54 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 85 εἰς πρόσκαιρα, 74 εἰς εἰρκτὴν καὶ 70 εἰς φυλάκισιν, ἐν δὲ τῷ 1875 κατεδικάσθησαν 10 εἰς θάνατον, 8 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 25 εἰς πρόσκαιρα, 80 εἰς εἰρκτὴν καὶ 11 εἰς φυλάκισιν. Ἡ μεξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν σύγκρισις μαρτυρεῖ περὶ τῆς σχετικῆς ἐν Βελγίῳ ἐλαττώσεως τῶν βαρέων ἐγκλημάτων. Ἐν τῷ διαστήματι τῶν περὶ ὧν πρόκειται 35 ἐτῶν πολὺ κάτω τοῦ ἡμίσεος κατέπεσαν αἱ θανατικαὶ ποιναί,

εις τὸ ἑβδομον σχεδὸν τὰ ἰσόβια δεσμὰ, καὶ εἰς τὸ τρίτον τὰ πρόσκαιρα. Ἡ ὑποτροπὴ παριστᾷ τὸ ἀξιοσημείωτον φαινόμενον, ὅτι ἀπὸ 164 ὑποτροπιασάντων ἐν ἔτι 1840, κατέπεσεν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς 60 τῷ 1875, σχεδὸν εἰς τὰ δύο πέμπτα.

Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων παρατηρεῖται ἀπ' ἐναντίας αὐξήσις. Ἀπὸ 16,547 τῷ 1840 μετὰ 24,314 κατηγορουμένων ἀνέβησαν ταῦτα εἰς 20,895 τῷ 1875 μετὰ 30,867 κατηγορουμένων, ἐκ τῶν ὁποίων 12,798 κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν καὶ 12,506 εἰς πρόστιμον· ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποτροπὴν ἀπὸ 1370 ὑποτροπιασάντων τῷ 1870, ἀνέβη ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἰς 1824 τῷ 1875. Μείζων ἔντασις παρατηρεῖται ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν πταισμάτων, διότι ἀπὸ 14,910 τῷ 1840 μετὰ 24,019 κατηγορουμένων, ἀνέβησαν ταῦτα εἰς 63,609 τῷ 1875 μετὰ 87,342 κατηγορουμένων, ἐκ τῶν ὁποίων 66,698 κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον καὶ 10,779 εἰς κράτησιν.

## ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

1.—Ἐν ταῖς ἀρχαίαις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης δημοκρατίαις ὁ ἀκούσιος φόνος ἐτιμωρεῖτο δι' ἐνιαυσίου ἐξορίας.

2.—Οἱ ἱερόσυλοι, πατροκτόνοι καὶ πλαστογράφοι ἐτιμωροῦντο ἐν Γαλλίᾳ καὶ διὰ παρακολουθηματικῆς ποινῆς, συνισταμένης εἰς τὴν ἀποκοπὴν μέλους τινος τοῦ σώματος. Οἱ δὲ βλασφημολόγοι κατὰ μὲν τὴν ἑβδόμην ὑποτροπὴν ἐτιμωροῦντο δι' ἀποκοπῆς τοῦ ἄνω χεῖλους, κατὰ δὲ τὴν ὀγδόην ὑποτροπὴν δι' ἀποκοπῆς τῆς γλώσσης.

3.—Ἡ ζωοκλοπὴ ἐτιμωρεῖτο παρὰ Ρωμαίοις ἐπὶ δύο μέτρους· ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς ἀνωτέρας τάξεις δι' ἐξορίας,

ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς κατωτέρας διὰ δεσμῶν καὶ διὰ θανάτου, ὅστις μάλιστα ἐνηργεῖτο διὰ τῶν ἀγρίων θηρίων, ἐάν ἐπρόκειτο περὶ ζωοκλοπῆς ἐνόπλιως τελεσθείσης. Ἐν Γαλλίᾳ ποῦ μὲν ἐτιμωροῦντο διὰ θανάτου οἱ κλέπτοντες ἵππους καὶ βόας ἀροτῆρας, ποῦ δὲ δι' ἀποκοπῆς ἐνὸς ὠτίου καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ἀγχόνης, ποῦ δὲ εἰς τὴν ἐν πλοίῳ εἰρκτήν.

4.—Οἱ πατέρες ἐν Ρώμῃ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐξορίζωσι δι' ὠρισμένον χρόνον τὰ δυσαρεστοῦντα αὐτοὺς τέκνα των.

5.—Ἐν Πολωνίᾳ οἱ συκοφάνται ἐτιμωροῦντο ὡς ἐξῆς· μετὰ τὴν καταδίκην ἀνεβιάζοντο ἐπὶ ἰκρίωματος ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους, ἐπιπτον εἰς τὰ τέσσαρα ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν, καὶ ὑλάκτουν ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἰσχυρῶς ὡς κύνες.

6.—Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος διετάσσετο ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς κρίσεως τῶν δικαστῶν, ἀπομάκρυνσις τοῦ προσβολέως ἐκ τοῦ τόπου ἐν ᾧ διέμενεν ὁ προσβληθείς.

7.—Ἐν Μαρόκῳ οἱ συλλαμβανόμενοι δοῦλοι δραπέται ἐτιμωροῦντο ὡς ἐξῆς· ἐν τῷ μέσῳ πλατείας ὑψοῦντο δοκοὶ εἴκοσι περίπου ποδῶν, ἔχουσαι χονδρὰς σιδηρᾶς ἀρπάγας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκαρφόνοντο οἱ δυστυχεῖς καὶ ἀπέθνησκον διὰ τῆς μεγαλειτέρας ὀδύνης.

8.—Ἐπὶ κατηγορουμένων διὰ βαρείας πράξεις, αἵτινες ἐν τῇ προόδῳ τῆς δίκης ἀπεκαλύπτοντο μᾶλλον ὡς βαρέα λάθη, ἐπεβάλλετο πολλαχοῦ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἡ ποινὴ τῆς δικαστικῆς παραινέσεως. Ἴδου εἰς τί συνίστατο αὕτη. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου προσήρχετο ὁ κατηγορούμενος ὄπισθεν τοῦ δημίου, κατὰ τὰς περιστάσεις ἐν δημοσίᾳ ἢ μυστικῇ συνεδριάσει· ὁ πρόεδρος τότε ἀπὸ τῆς ἑδρας του ἔλεγε μεγαλοφώνως, «τὸ δικαστήριον σὲ παραινεῖ καὶ σοὶ παρέχει χάριν· ἔσο προσεκτικώτερος εἰς τὸ μέλλον· πήγαινε, θὰ ἀκούσης ἔπειτα τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀποφάσεώς σου.» Ἡ ποινὴ αὕτη δὲν εἶχέ τι ἀτιμωτικόν.

Παραδείγματα τινά εἶναι ἀναγκαῖα. Εἰς ποιητῆς κατεδικάσθη εἰς αὐτὴν διὰ τινά ἐπιγράμματα του. Εἰς δικαστῆς διότι ἐδίκασεν ἐντὸς τῆς οἰκίας του. Εἰς στρατηγὸς τῆς Φλωρεντίας διότι παρεξεστράπη ἐν πολέμῳ.

Κ.

## ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΛΑΜΙΑΣ.

Κατὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ 1877 εἰσῆχθησαν ἐνώπιον τῶν ἐν Λαμῖα Πλημμελειοδικῶν 280 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν ἀνεβλήθησαν 49 καὶ ἐξεδικάσθησαν 231. Ἐκ τούτων 162 ὑπῆρξαν κατ' ἀντιμωλίαν καὶ 69 κατ' ἐρήμην.

Ἐκ τῶν τελεσιδίκως ἐκδικασθεισῶν 69 μὲν ἀπέβησαν ἀθωωτικάι εἰς 131 ἄτομα ἀφορῶσαι, 93 δὲ καταδικαστικάι εἰς 128 ἄτομα ἀφορῶσαι. Ἐκ δὲ τῶν καταδικασθέντων δύο ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι ἀπειθείας, εἰς αὐτοδικίας, εἰς παρανόμου βίας καὶ ἀπειλῆς, 2 διαταράξεως οἰκιακῆς εἰρήνης, 9 ἐξυβρίσεως, 28 ζωοκλοπῆς, εἰς προσβολῆς ἠθῶν, 2 θρασύτητος, 5 κλοπῆς, 4 λειπομαρτυρίας, 4 μοιχείας, 1 μονομαχίας, 1 πλαστογραφίας, 62 τραύματος ἀπρομελετητόν, 1 ὑπεξαιρέσεως, 1 ὑφαιρέσεως καὶ 3 φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας.

Ἐν γένει ἐκ τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τοῦ ἐν Λαμῖα Πλημμελειοδικείου 122 ἦσαν ἄρρενες καὶ 6 θήλειαι. Ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς, ἰδοὺ πῶς τὰ κατ' αὐτάς ἔχουσιν : 109 εἰς φυλάκισιν, 4 εἰς χρηματικὴν ποινὴν, 2 εἰς κράτησιν καὶ 13 εἰς πρόστιμον. Ἐκ τῶν εἰς φυλάκισιν καταδικασθέντων 19 ἄνδρες καὶ 1 γυνὴ ἄγουσιν ἡλικίαν ἀπὸ 14—21 ἔτους, 59 ἄνδρες καὶ 1 γυνὴ ἀπὸ 22—30 ἐτῶν, 27 ἄνδρες καὶ 1 γυνὴ ἀπὸ 31—40 ἐτῶν, 5 ἄνδρες ἀπὸ 41—50 καὶ 3 ἄνδρες ἀπὸ 51—60 ἐτῶν. Ἐκ τῶν εἰς χρηματικὴν ποινὴν καταδικασθέντων εἰς ἄγει ἡ-

λικίαν ἀπὸ 22—30 ἐτῶν, καὶ 3 ἀπὸ 31—30. Ἐκ τῶν εἰς κράτησιν καταδικασθέντων εἰς ἄγει ἡλικίαν ἀπὸ 14—21 ἐτῶν καὶ εἰς ἀπὸ 22—30. Ἐκ τῶν εἰς πρόστιμον καταδικασθέντων εἰς ἄγει ἡλικίαν ἀπὸ 14—21, 5 ἀπὸ 22—30, 6 ἀπὸ 31—40 καὶ εἰς 61 ἔτους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τῶν καταδικασθέντων προσώπων κατάστασιν καὶ τὴν διανοητικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, 7 ἔγγαμοι ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 6 ἀγάμους καὶ 6 ἐγγράμματοι πρὸς 7 ἀγράμματοις.

## ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ὑπάρχουσιν ἤδη συστημένα δώδεκα Κακουργιοδικεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα τακτικὰ καὶ ὀκτὼ ἑκτακτα.

### Τακτικὰ

### Ἑκτακτα

Ἀθηνῶν	Σύρου	Κεφαλληνίας
Πατρῶν	Ἀμφίσσης	Καλαμῶν
Κερκύρας	Μεσολογγίου	Κυπαρισσίας
Τριπόλεως	Ζακύνθου	Σπάρτης

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Κακουργιοδικείων εἶναι μόνον ὀνομαστικὴ. Μὴ ἐξαρχοῦντος ἐνὸς Κακουργιοδικείου, συγκροτοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἄλλα. Οὕτως ἐκεῖνο μὲν λέγεται τακτικόν, ταῦτα δὲ ἑκτακτα. Κατὰ τὸ ἄρθρον 409 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὠρίμων ἐπὶ κακουργήματι κατηγοριῶν συγκροτεῖται κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Ἐφετείου δικαστήριον Κακουργιοδικῶν· ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ἢ τὸ σπουδαῖον τῶν κατηγοριῶν ἀπαιτῇ ἑκτακτον σύνοδον ἢ ἔνεκα τῆς ἐκτάσεως τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ σύστασις καὶ ἄλλου δι-

καστηρίου, συγκροτείται καὶ ἄλλο Κακούργιοδικεῖον τὸ ὁποῖον οὕτως εἶναι τὸ ἑκτακτον.

Τὸ δικαστήριον τῶν Κακούργιοδικῶν συνέρχεται εἰς τὴν καθέδραν δικαστηρίου Πλημμελειοδικῶν, διὰ τὴν ἐκ τούτου χορηγουμένην ἐπικουρίαν εἰς πρόσωπα, κτίρια κλπ. Ἐν τούτοις κατὰ τὸ ἄρθρον 410 τῆς Ποινικῆς δικονομίας δύναται ἡ Κυβέρνησις διὰ σπουδαίους λόγους νὰ προσδιορίσῃ καὶ ἄλλον τόπον συνεδριάσεως, δημοσιοῦσα αὐτὸν δημοσίως. Τὸ μέτρον τοῦτο ὑποθέτει ὅλως ἐκτάκτους περιστάσεις.

## ΛΕΙΠΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΩΝ.

Τὸ ζήτημα τῆς λειπομαρτυρίας ἐφ' ὅλων μὲν τῶν δικῶν εἶναι σημαντικόν, λαμβάνει ὁμως σοβαρότατον χαρακτήρα ἐν ταῖς ἐνώπιον τῶν Κακούργιοδικείων δίκαις, διότι προφυλακισμένων ὄντων τῶν κατηγορουμένων δύναται ἢ μὴ ἐμφάνισις τῶν μαρτύρων νὰ παρατείνῃ τὴν κατάστασιν τῆς προφυλακίσεως εἰς βαθμὸν διαταράσσοντα τὴν δικαιολογικὴν τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν συνείδησιν. Εἰς τὴν ἐνοίαν ταύτην ἀνάγεται ὁ ἐπόμενος ΣΜ' νόμος τῆς 13 Ἀπριλίου 1867.

Ἄρθρ. 1. Κλητευθέντος μάρτυρός τινος ἐνώπιον τῶν Κακούργιοδικῶν, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δύναται, προτείνοντος τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ἐν ὅσῳ δὲν ἐξετασθῇ εἰσέτι ὁ πρῶτος μάρτυς, ν' ἀναβάλλῃ τὴν συζήτησιν τῆς κατηγορίας εἰς ἑτέραν τινὰ συνεδρίασιν.

Ἄρθρ. 2. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναβολῆς, τὸ δικαστήριον καταδικάζει τὸν μὴ ἐμφανισθέντα μάρτυρα εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ εἰς φυλάκισιν ἐνὸς



έτους, καί εἰς τὴν πληρωμὴν ὄλων τῶν ἐκ τῆς μὴ ἐμφανίσεως τοῦ προξενηθέντων ἐξόδων, καί διατάσσει τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν αὐτοῦ. Μὴ ἐγκριθείσης ὁμως τῆς ἀναβολῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 381 καί ἐπόμενα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 3. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, καίτοι διαταχθείσης τῆς διὰ τῆς βίας προσαγωγῆς τοῦ μάρτυρος, νὰ κλητεύσῃ ἐκ νέου αὐτόν, ἂν δὲ καί πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος, ἢ δὲν προσαχθῇ βιαίως, καταδικάζεται, εἴτε ἀναβληθῇ πάλιν ἢ δίκη εἴτε μὴ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰς τὴν ποινὴν τῆς ὑποτροπῆς.

Ἄρθρ. 4. Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτόν κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 338 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὠρισμένα. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη εἰσάγεται παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν πρόκειται νὰ δικασθῇ ἡ κυρία ὑπόθεσις, καί γίνονται ἢ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις, μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 339, 341, καί 382 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὠρισμένα. Ἄν ὁμως ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δὲν ἔκαμε ἀνακοπὴν, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὅστις ἤθελε παραβῆ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τιμωρεῖται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 6. Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καταργεῖται.

## ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΥΛΑΚΩΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Συνωδὰ τῇ ἀνατεθείσῃ ἡμῖν παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν Κ. Ἀριστείδου Κ. Οἰκονόμου ἐντολῇ, ὑπ' ἀριθ. 5246, οἱ ὑποφαινόμενοι Σπυρίδων Μπαλάνος ἰατρός καὶ καθηγητῆς, Ἀεωνίδας Μηλιώτης Στρατιωτικὸς ἰατρός, καὶ Ἀχιλλεὺς Γεωργαντᾶς ἰατρός καὶ ὑφηγητῆς, ἐπελήφθημεν ἀπὸ κοινοῦ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν Γκαρμπολᾶ καὶ Μενδρεσέ, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ βεβαιώσωμεν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐντολῆς, τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ ἐκφέρωμεν γνώμην περὶ παντὸς μέτρου, ὅπερ δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, ὑπὸ τὴν οἰκονομικωτέραν καὶ μᾶλλον κατεπεΐγουσαν ἔποψιν.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν φυλακῶν τούτων, ἡμεῖς αὐτοὶ ἄλλοτε ἐπισκεφθέντες αὐτάς, λεπτομερῶς δὲ ἐρευνήσαντες καὶ ἐξετάσαντες, ἀπεφάνθημεν δι' ἐκθέσεως ἡμῶν ὑπὸ χρονολογίαν 23 Αὐγούστου 1875, περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς κακῶς κειμένων, προτείναντες ἅμα ὅ,τι τότε ἐθεωρήσαμεν ὡφέλιμον, συντελεστικὸν καὶ δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐρχόμενοι ὅθεν ἤδη εἰς τὸ ἐπασχολοῦν ἡμᾶς σήμερον θέμα, προβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φυλακῶν ὑπὸ τὴν ἔποψιν μόνον τῆς ὑγείας.

Α΄.) Φυλακαὶ Γκαρμπολᾶ.—Τὰς φυλακὰς ταύτας εὐρομεν περιλαμβανούσας εἰς 22 ἰδωμάτια, ἤτοι 13 ἰσόγεια καὶ 9 εἰς πρώτην ὀροφὴν, 198 κρατουμένους· ἐδείκνυον δ' οὐτοὶ τὴν ὄψιν καλλιτέραν, ἐκείνης ἣν ἄλλοτε εὕρισμεν ὅτι εἶχον οἰὲν αὐταῖς, συγκριτικῶς δὲ πολλῶ καλλιτέραν τῶν ἐν Μενδρεσέ κρατουμένων, ὅπερ ὀφείλεται βεβαίως, εἰς τε τὸν σχετικῶς μείζονα χῶρον τοῦ ὄλου ἰδρύματος, ἰδίᾳ δι' ἕκα-

στον τῶν φυλακισμένων, ὡς καὶ εἰς τὴν μείζονα καθαριότητα τῶν δωματίων. Τούτων δ' ἕνεκα καὶ ὀλιγωτέρους ἐν αὐταῖς εὔρομεν πάσχοντας, τρεῖς μόνον τὸν ἀριθμὸν, νοσηλευομένους ἐν τοῖς δωματίοις καὶ εἰς ἄμεσον μετὰ τῶν ὑγιῶν συνάφειαν εὐρισκομένους. Ἐκ τούτων ὁ μὲν εἷς ἔπασχεν ὑπὸ φυματιώσεως, ὁ ἕτερος ὑπὸ τραύματος καὶ ὁ τρίτος ὑπὸ ἐλαφροῦ ὀξέος νοσήματος. Καὶ ἡ μὲν ἀτμόσφαιρα τῶν δωματίων εὐρέθη καθαρωτέρα ἢ ἄλλοτε· ἀλλ' ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ ὄλου ἰδρύματος κατέδειξεν ἡμῖν ἀρκετὰς ἐπιελλείψεις, διότι καὶ οἱ ἀπόπατοι εὐρεθησαν ρυπαροί, καὶ ἐκ τῶν δωματίων τινὰ μὲν λίαν ἀκάθαρτα, ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐταῖς συσσωρεύσεως πολλῶν φυλακισμένων, τινὰ δὲ ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ ὡς ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς στέγης καὶ τῆς μεγίστης φθορᾶς τῶν παραθύρων. Ἀλλὰ καὶ ἡ γυμνότης τινῶν κρατουμένων ἐποίησεν ἡμῖν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ἅτε στερουμένων παντὸς ἐνδύματος καὶ στρωμνῆς καὶ ἀπειλουμένων ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταλλαγῶν. Εἰς δὲ τὸ ἐξαρτώμενον ἐκ τῶν φυλακῶν τούτων θεραπευτήριον Τριγγέτα εὔρομεν παντελῆ ἔλλειψιν ἐπιτηρήσεως, τάξεως καὶ καθαριότητος· ἐνοσηλεύοντο δ' ἐν αὐτῷ τρεῖς ἐλαφρῶς πάσχοντες ἢ ἀπλῶς κακοδιαθετοῦντες.

Β.) Φυλακαὶ Μενδρесе.—Ἐνταῦθα, ἐνθα ἄλλως κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν οὐδένα ἐκ τῶν τεταγμένων τὴν ἐπιστάσιαν εὔρομεν, ἐντὸς 14 δωματίων λίαν περιωρισμένων, κακῶς φωτιζομένων καὶ κάκιστα ἀερίζομένων, ἐγκλείονται 167 κρατούμενοι, ὧν ἡ ὄψις οὐδόλως κατέδειξεν ἡμῖν τὸ παράπαν τὸν τύπον τῆς ὑγείας· πολλοὺς εὔρομεν τοὺς παραπονουμένους ἐπὶ διαφοροῖς ἐνοχλήμασι, πάσχοντας ὁμῶς κυρίως 17· ἀναλογία ὁπωσδήποτε μεγάλη ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν κρατουμένων. Ἐκ τῶν ἀσθενῶν τούτων οἱ ὀκτὼ κατέκειντο ἐν τῷ οἴωνεῖ θεραπευτηρίῳ, πάσχοντες ἀπὸ χρονίων νοσημάτων, φυματιώσεως τὸ πλεῖστον, οἱ δ' ἕτεροι ἐννέα ἐν τοῖς δωματίοις, συμβιοῦντες μετὰ τῶν ὑγιῶν πρὸς μεγάλην τῆς ὑγείας καὶ τούτων βλάβην ἔπα-

σχον δ' ἐξ αὐτῶν δύο ἐκ δυσεντερίας, ἐξ ὧν ὁ ἕτερος καὶ βαρέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν ἐπαρουσίαζε συμπτώματα τῆς νόσου ταύτης.

Εἰς τὰς φυλακὰς ταύτας εὔρομεν πολὺ μεγαλειτέραν τὴν τῆς καθαριότητος ἔλλειψιν, διότι οὐ μόνον τὰ δωμάτια, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐλὴ καὶ οἱ διάδρομοι καὶ οἱ ἀπόπατοι ἐνέφαινον ρυπαρότητα, ἀποστροφὴν προκαλοῦσαν. Ἐπισκεφθέντες ἕκαστον τῶν δωματίων κατ'ἰδίαν, ἠσθάνθημεν παντοῦ πινιγηρὰν καὶ δυσώδη ὀσμὴν, εἰς ἀηδίαν ἡμᾶς ἐμβαλοῦσαν. Τὸ ἔδαφος ἦν λίαν ρυπαρὸν ὡς καὶ τὰ τεῖχη, ἔνεκα τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐξαρτήσεως καλυμμάτων, ἐνδυμάτων καὶ παντοίων σκευῶν, ἅτινα δυσωδίαν ἀνέδιδον, τὸν χώρον περιώριζον καὶ τὸν ἀέρα ἐμόλυνον· ὁ δὲ φωτισμὸς ὡς καὶ ὁ ἀερισμὸς τῶν δωματίων εὐρῆται πάνη ἔλλειπτεῖς, διότι ἡ εἰς κυβικά μέτρα δι' ἕκαστον τῶν κρατουμένων ἀναλογία τοῦ ἀέρος ἦν τοσοῦτον μικρὰ, ὡς καὶ ἄλλοτε παρ' ἡμῶν ἐρρέθη, ὥστε ἀνεπαρκῆς πρὸς τὴν ὑγείαν καθίστατο μόνον αἱ κατὰ τὴν ὀροφὴν μικραὶ ὀπαὶ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων θυρίδες, ἀδύνατον εἶναι νὰ εἰσαγάγῃσι τὸν ἀναγκαῖον πρὸς συντήρησιν καλῆς ὑγείας ἀέρα. Ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ, χθαμαλῷ καὶ ὄλως ἀκαταλλήλῳ τινι δωματίῳ ἐπὶ τῆς ἄνω ὀροφῆς, προωρισμένῳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μόλις ἐπαρκοῦντι διὰ τέσσαρας κλίνας, ἀλλ' ἐμπεριλαμβάνοντι ἤδη ὀκτὼ ὡς ποσειρήται, ἡ αὐτὴ εὐρέθη ρυπαρότης, καὶ μεγίστη ἐκ τῶν ἀναδιδόμενων ἀναθυμιάσεων ἡ ἀποφορὰ.

Τοιαύτη μὲν ὑπὸ ὑγεινῆν ἔποψιν καὶ ἐν συντόμῳ ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν, περὶ ὧν οὐδὲν εὐχάριστον δύναται τις νὰ προσθέσῃ σήμερον, ἢ ὅτι αἱ τοῦ Γκαρμπολᾶ εὐρέθησαν εἰς καλλίτερον ἢ ἄλλοτε σημεῖον. Ἐν συνόλῳ ὁμῶς παντοῦ, καὶ πρὸ πάντων ἐν Μενδρεσέ, εὔρομεν μεγίστην συσσωρευσιν, ρυπαρότητα, συναγελασμὸν ὑγιῶν μετάνοσούντων, ἀνεπάρκειαν φωτὸς καὶ ἀέρος, γυμνότητα, ἀργίαν, καὶ παντὸς εἶδους στερήσεις, σπουδαίας δηλονότι ἀφορμὰς πρὸς καταστροφὴν τῆς ὑγείας, καὶ πᾶσαν ἠθι-

κὴν ἐξαχρεΐωσιν. Ὅθεν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις καὶ ἡ ὄψις τῶν κρατουμένων δὲν δύναται νὰ δεικνύῃ τὸν τύπον τῆς καθόλου ὑγείας· ἀπορροῦμεν μάλιστα πῶς μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεπτύχθη, ἐν Μενδρεσὲ ἰδίως, ἐπιδημία τις, ἥτις ὡς ἐκ τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν ἐπιβλαβέστατα ἤθελεν ἐπενεργήσαι καὶ ἀνά τὴν πόλιν.

Περὶ τῶν αἰτίων τῶν ἐλλείψεων ἐν γένει, καὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν ἐν μέσῳ τῆς Πρωτευούσης φυλακῶν τούτων ἀρκούντως διελάβομεν ἐν τῇ προγενεστέρᾳ ἡμῶν ἐκθέσει, καταδειξάντες ἐν ἐκτάσει καὶ τὰ πρὸς βελτίωσιν μέσα. Ἀτυχῶς ὁμως οὐδεμία ἔκτοτε ἐπῆλθε τῶν κακῶς κειμένων διόρθωσις, αἱ δὲ φυλακαὶ εὐρίσκονται καὶ νῦν ἐν γένει εἰς ἣν καὶ τότε διετέλουν ἐλβεϊνὴν κατάστασιν. Ὅταν ἐν αὐταῖς ἐμφωλεύωσι τοιαῦται πνιγηραὶ καὶ δυσώδεις ἀναθυμιάσεις, καὶ τοσαῦτα σπέρματα μiasματικῶν νοσημάτων, οὐ μόνον τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐν αὐταῖς κρατουμένων ἀπειλοῦντα, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν τείνοντα νὰ μολύνωσι, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ φυλακαὶ αὗται χρήζουσι ριζικῆς ἀναδιωργανώσεως, οὐχὶ δὲ μικρῶν καὶ τυχαίων βελτιώσεων, αἵτινες ἄλλως, καίτοι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐκάστοτε ἐφαρμοζόμεναι, μάταιαι ἀποβαίνουσι. Διὸ ἐπαναλαμβάνομεν πᾶσα διόρθωσις τείνουσα εἰς προσωρινὰ μέτρα, εἶναι ματαία, διότι οὐδέποτε, ὡς ἤδη ἔχουσι τὰ πράγματα, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἀρκούσα ἐπαγρύπνησις, τάξις καὶ καθαριότης. Ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη βαρεῖαν ὀφείλει νὰ ἐπενέγκῃ τὴν τιμωρίαν κατὰ τῶν ἐκάστοτε ἀδικούντων τὴν κοινωvίαν, ἀλλ' αὕτη οὐδέποτε ἐννοεῖ νὰ τιμωρῶνται οἱ ἐγκληματῖαι διὰ τοιούτων στερήσεων καὶ τοσαύτης ἐγκαταλείψεως.—Τὰ δεσμωτήρια καὶ αἱ φυλακαὶ οὐδένα σήμερον ἔχουσι ἕτερον σκοπὸν, ἢ τὴν εὐαγγελικὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ σωφρονίζωσι τοὺς φύσει πονηροὺς διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς στερήσεως μόνον τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἥτις οὐχὶ μικρὰ εἶναι τιμωρία. Ὅθεν ἄς εὐχώμεθα ἵνα μεταποιη-

θῶσι καὶ παρ' ἡμῖν αὐταὶ εἰς ἰδρύματα δυνάμενα διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐργασίας καὶ διδασκαλίας νὰ σωφρονίζωσι τοὺς καθειργμένους, νὰ βελτιώνωσι τοὺς πονηροὺς χαρακτῆρας, καὶ τὰ ἤθη τὰ φαῦλα, ὅπως διὰ τῆς μεταμελείας φέρωσι εἶτα οὗτοι τὸν τύπον τῆς σωματικῆς εὐρωστίας καὶ ἠθικῆς ἐπανορθώσεως.

Ἐν τούτοις ἡμεῖς σήμερον μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα περὶ τε τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν, καὶ τῆς ἀνάγκης ριζικῆς αὐτῶν ἀναδιοργανώσεως, καίτοι θεωροῦντες περιττὴν καὶ ματαίαν πᾶσαν περὶ βελτιώσεως αὐτῶν δαπάνην, ὡς ἤδη ἔχουσιν αὐταὶ, προτείνομεν τὰ ἀκόλουθα, ὀφείλοντες νὰ συμμορφωθῶμεν τῇ ἐντολῇ, ἣν παρὰ τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως ἐλάβομεν.

1) Τὴν δι' οἰουδήποτε τρόπου ἀραίωσιν τῶν κρατουμένων κατ' ἀμφοτέρας τὰς φυλακάς.

2) Τὸν τακτικὸν καὶ καθημερινὸν τῶν δωματίων ἀερισμὸν, ὧν τὰ τεῖχη νὰ καθαρίζωνται καὶ ἀλοιφῶνται δις καὶ τρίς τοῦ ἔτους. Νὰ καθαρίζωνται ἐπίσης καθ' ἡμέραν καὶ εἰς ὠρισμένας ὥρας τὰ δωμάτια, αἱ αὐλαὶ καὶ οἱ διάδρομοι, πλυνομένων τῶν μὲν δωματίων ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος, τῶν δὲ διαδρόμων δις.

3) Τὴν συχνωτέραν πλύσιν τῶν λευκῶν ἐνδυμάτων τῶν κρατουμένων, ὅπως ὧσι καὶ οὗτοι καθαρότεροι. Νὰ παύσῃ δὲ ἡ κακὴ συνήθεια τοῦ ἀναρτᾶν ἐπὶ τῶν τειχῶν παντὸς εἴδους σκεύη καὶ ἐνδύματα (ἐκτὸς μόνον τῶν πρὸς ὕπνον χρησίμων), ἅτινα νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν ἐπιστάσιαν, καὶ νὰ ἐναποτιθενται εἰς ὠρισμένον τινὰ χῶρον.

4) Τὴν καθαριότητα τῶν ἀποπάτων καὶ τὴν καθημερινὴν πλύσιν αὐτῶν καὶ τῶν νυκτερινῶν κάδων δι' ἀφθόνου ὕδατος, τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε καὶ χημικῶν οὐσιῶν, ὡς λ.χ. θειικοῦ σιδήρου, χλωροῦχου τιτάνου, φανικοῦ ὀξέος, καὶ ἐτέρων τοιούτων, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν δυσωδῶν ἀερίων.

5) Τὸν τακτικὸν καὶ δαψιλῆ ἀερισμὸν τῶν δωματίων, ἐξευρισκομένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου παρ' εἰδήμονος μηχανικοῦ. Νὰ ἐπισκευασθῶ-

σι δὲ καταλλήλως ἐν Γκαρμπολᾶ ἢ στέγη καὶ τὰ παράθυρα.

6) Τὴν μᾶλλον παρατεταμένην τῶν κρατουμένων ἐν ὑπαίθρῳ διαμονήν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους.

7) Νὰ χορηγηθῶσιν ἐνδύματα καὶ καλύμματα εἰς τινὰς πάντῃ τοιοῦτων στερουμένουσ, ὅπως προφυλάττωνται ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ὑγρασίας.

8) Νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ἡ νοσηλεία ἀσθενῶν ἐν τοῖς δωματίοις, ἐξαιρέσει τῶν μικρῶν καὶ ἐφημέρων κακοδιαθεσιῶν.

9) Νὰ βελτιωθῇ ἡ κακὴ κατάστασις τῶν θεραπευτηρίων ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπόψεις, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐξευρεθῇ διὰ τοὺς ἐν Μενδρεσεΐδίῳ ἕτερον εὐρύτερον καὶ μᾶλλον εὐάερον δωμάτιον, διότι τὸ ὑπάρχον καὶ ἀνεπαρκὲς εἶναι καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀκατάλληλον.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐκρίναμεν ὅπως οὖν κατάλληλα νὰ ὑποβάλωμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως, ὡς δυνάμενα ἴσως νὰ συντελέσωσι κατὰ τι, ὑπὸ τὴν μᾶλλον κατεπείγουσαν ἐποψίν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1877.

Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ.

Λ. ΜΗΛΙΩΤΗΣ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

## ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Ἄριθ. 5872.

*Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Συγγρὸν*

*Εἰς Ἀθήνας.*

Ὁ κατάδικος, τὸν ὁποῖον συνέστησα ὑμῖν, ἐνωμοτάρχης πρὶν εἰσελθῆ εἰς τὴν φυλακὴν, ἐγκαταλειμμένος, ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, μετὰ τὴν ἀπόπισιν τῆς ποι-

νης του, εἰς τὸ ἔλεος τοῦ οὐρανοῦ, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μέχρι προχθὲς ἐκοιμᾶτο, ἀνῆκει εἰς τὰ φοβερά ἐκεῖνα παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ὁ νομοθέτης καὶ ὁ δικαστὴς κατασκευάζουσι πρὸς ἐκείνους, οἵτινες στρέφουσι τὴν ἐμπειπιστευμένην αὐτοῖς δύναμιν τῆς πολιτείας κατὰ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Καὶ προσωπικὴ ἐλευθερία, καὶ βαθμοί, καὶ μέλλον, ἰδοὺ ὅλα ὁ δυστυχῆς ἐνωμοτάρχης, ὄργανον βεβαίως ἀλλότριον, ἐθυσίασεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς παραβίασθεις ἐκλογικῆς τοῦ λαοῦ θελήσεως.

Αὕτῃ εἶναι ἡ αὐστηρὰ δικαιοσύνη καὶ ἡ κατὰ τὸν τελικὸν σκοπὸν ὀρθὴ συνέπεια. Ἄλλ' ἡ ποινὴ, γνωρίζομεν, ἐξαγνίζει δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοστροφὴν. Ἐπρεπεν ἡ πολιτεία, ἰσταμένη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς φυλακῆς, νὰ παραλαμβάνῃ τοὺς ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένους ἐγκληματικούς ἀσθενεῖς, ὅπως τοὺς χειραγωγῇ εἰς νέαν ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ ἀποκατάστασιν. Τὶ ὠφελεῖ, ἐὰν κατασκευάζωνται τόσοι ἄθλιοι ἐν τοῖς δεσμοτηρίοις, ὅπως ριφθῶσιν εἰς μείζονα ἀθλιότητα ἐκτὸς αὐτῶν. Τοιοῦτον δὲν ὑπολαμβάνω τὸ ἰδανικὸν τῆς πολιτείας. Ὅ,τι αὕτῃ ἐξ ἱστορικῶν λόγων δὲν δύναται, αἱ προπορευόμεναι τῆς κοινωνίας τάξεις τὸ ὀφείλουσιν εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ, ἐφ' ἧς οἱ χρόνοι τὸ ὅλον ἔθνος καλοῦσιν. Ἐπομένως θεωρῶ τὸ ὑμέτερον σύμπτωμα ὡς ἀγαθώτατον οἶωνον, διότι παραλαβόντες τὸν ἐν λόγῳ κατάδικον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑμετέρου κατὰ τὸν Ὄρωπὸν κτήματος, κατασκευάσατε γενναίαν, ἐξ ἀκριβοῦς ἐπιγνώσεως, ἀπαρχὴν εἰς εὐρὴν κοινωνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συνδέσῃ τὴν ἀληθῆ τῆς φυλακῆς μεταμέλειαν μετὰ τοῦ χριστιανικοῦ διαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἡ θεία Πρόνοια ἐνεφύσησεν εἰς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς δυστυχίας.

*Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1877.*

*Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς.*

Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

---

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

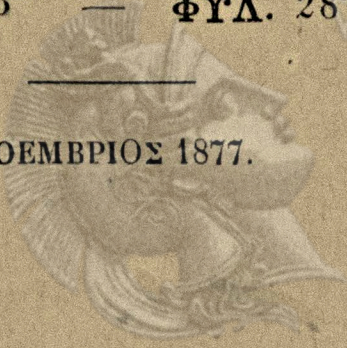
τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

---

ΕΤΟΣ 3<sup>ον</sup> — ΦΥΛ. 28<sup>ον</sup>

---

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1877.



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 12

## ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ποινική δικαιοσύνη ἐν Ρωσσίᾳ . . . . .	σελ.	51
2.	Ποινικὰ Ἀπομνημονεύματα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. . . . .	»	52
3.	Ἐπαρχιακαὶ ἐν Πρωσσίᾳ Φυλακαὶ . . . . .	»	56
4.	Περὶ τῶν Φυλακῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ κ. Ν. ΜΑ- ΚΡΗ . . . . .	»	57
5.	Φυλακαὶ Ἀμφίσσης ὑπὸ τοῦ κ. Ι. ΦΡΑΓΚΟΥ ἱατροῦ.	»	62
6.	Ἀγγραματοσύνη ἐν τῇ Ἐπιστάσει τῶν Ἑλληνικῶν Φυ- λακῶν . . . . .	»	63

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐν . . . . .κατάδικον . . . . .

Ἀσχολοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν τέχνην σου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διδάξης αὐτὴν εἰς τινὰ νέον τῆς φυλακῆς ὁμότυχόν σου; Ἐάν τὸ κατορθώσης, θὰ εἶναι καλὸν διὰ σὲ προηγούμενον.

Πρὸς τὸν ἐν . . . . .κατάδικον . . . . .

Βλέπω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς σου ὅτι εἶσαι λογιώτατος καὶ μάλιστα ὀπωσοῦν σοφιστής. Σοὶ ἀρκεῖ τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα τῆς «Ὁρθοδόξου Διδασκαλίας» τοῦ Πλάτωνος:

«Αἱ κλίσεις τῶν αἰσθήσεων καταγίνονται εἰς ὅσα εἶναι ἀρεστά εἰς τὰς αἰσθήσεις, καὶ δὲν εἶναι μήτε αὐταὶ ἀμαρτωλαὶ ἢ ὀλέθριοι, ὁπότεν κυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ δὲν ἐμποδίζωσι τὴν ἀρετὴν. Εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν κλίσεων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑφίσταται ἡ ἀνθρωπίνη εὐδαιμονία καὶ διὰ ταύτης ἀποκτᾶται. Αἱ κλίσεις τῶν αἰσθήσεων, ἀφοῦ νικήσωσι τὸν λόγον, ὀνομάζονται πάθη· καθόσον διαστρέφουσι τὴν ψυχὴν, ὀνομάζονται κακίαι· καὶ καθόσον διὰ τούτων παραβαίνεται ὁ θεῖος νόμος, ὀνομάζονται ἀμαρτίαι». — Αὐτὴ ἦτο καὶ τοῦ ἐγκλήματός σου ἡ ὁδός.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν ἡ Ἀλλοδατῇ γρ. 7.

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

## ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.

Ἀπὸ 131,023 ποινικῶν ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας ἐν ἔτει 1873 ἐξεδίκασεν ἡ Ρωστικὴ δικαιοσύνη, ἀνέβη ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἰς 164,543 κατὰ τὸ ἔτος 1874. Αὐξήσις λίαν ἐπαισθητὴ, κατὰ 33,250 ὑποθέσεις.

Ἐκ τῶν δικῶν τούτων, 15,072 ἀφορῶσαι 25,457 κατηγορουμένους ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἐν γένει δικάζουσι τὰ ἐγκλήματα, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Αὐτοκράτωρ ἤθελε διατάξει ἄλλως. Μεταξὺ τῶν τελευταίων, ἔστω πρὸς γνῶσιν τῶν ἀπολυτοφρονούντων, κατατάσσονται τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ τοῦ τύπου.

Ἐγένοντο περιέργοι μελέται ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς ἐγκλήματα γονιμώτατα τῶν διαφόρων μηνῶν. Οὕτως ἐπὶ 100 ἐγκλημάτων καθ' ἅπαν τὸ ἔτος, 8,61 ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ὀκτώβριον—8,59 εἰς τὸν Δεκέμβριον—8,19 εἰς τὸν Ἰανουάριον—7,81 εἰς τὸν Νοέμβριον—7,67 εἰς τὸν Σεπτέμβριον—7,59 εἰς τὸν Φεβρουάριον—7,54 εἰς τὸν Ἰούνιον—7,46 εἰς τὸν Μάιον—7,41 εἰς τὸν Μάρτιον—6,86 εἰς τὸν Αὐγουστον—6,23 εἰς τὸν Ἰούλιον—6,18 εἰς τὸν Ἀπρίλιον. Τὸ μέσον τοῦ φθινοπώρου εἶναι μᾶλλον κακουργικὸν καὶ τὸ μέσον τοῦ ἔαρος μᾶλλον παρήγορον.

Ἡ ἐπιρροή τῆς ἡλικίας εἰς διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος διατελεῖ εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς κατὰ τὸ 20ον ἔτος καὶ κατόπιν ἀπὸ τοῦ 21ου μέχρι τοῦ 25ου. Ἐν γένει 84,21 τοῖς ο]ο ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἄνω τοῦ 21 ἔτους ἡλικίαν καὶ 0,52 εἰς τὴν κατωτέραν τοῦ 14ου ἔτους. Ἡ ἀναλογία

τῶν γινωσκόντων γράμματα καταδίκων εἶναι 2,06 τοῖς ο]ο διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 0,20 διὰ τὰς γυναῖκας.

Ἀνεξαρτήτως τῶν πταισματικῶν θεμάτων, ἐν γένει ἐπὶ 100 καταδίκων 50,25 κατεδικάσθησαν ἐπὶ κλοπῇ· 11,54 ἡμαρτον πρὸς τὴν διοίκησιν· 11,21 πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν· 6,09 πρὸς τὴν ζωὴν· 4,59 κατεδικάσθησαν ἐπὶ τραύμασι· 4,19 ἐπὶ φυγοπονίᾳ· 4,04 ἐπὶ ὑπηρετικαῖς παραβάσεσι· 2,46 ἐπὶ ἐγκλήμασι κατὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ποινὰς, 6,59 τοῖς ο]ο κατεδικάσθησαν εἰς δεσμὰ καὶ 8,58 εἰς ἐξορίαν· ἡ εἰρκτὴ καὶ ἡ φυλάκισις περιλαμβάνει τὸ ὑπόλοιπον. Ἡ θανατικὴ ποινὴ εἶναι κατηργημένη ἐν Ρωσσίᾳ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἐκ τῶν ποινῶν τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας 15,42 τοῖς ο]ο ἐπεβλήθησαν εἰς ἄνδρας καὶ 12,86 εἰς γυναῖκας. Εἶναι πεπερίεργος ἡ προσέγγισις αὕτη τῶν γενῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς κιβδηλοποιούς, εἰς φονεῖς, εἰς ἱεροσύλους. Τόση ἀγριότης εἰς τὸ ὠραῖον φῦλον τῆς Ρωσσίας εἶναι φοβερόν κοινωνικὸν αἶνιγμα.

## ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

(ἴδ. συνέχειαν ἐν φυλ. 27φ)

9.—Κατὰ τῆς θρησκευτικῆς σταθερότητος τῶν πρώτων Χριστιανῶν ὑπῆρχεν εἰδικὴ τις ποινὴ, συνισταμένη εἰς τὴν παρεμβολὴν βελονῶν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ μάρτυρος. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν κατόπιν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως κατὰ τῶν ἑτεροδόξων.

10.—Ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ Ματαμπᾶ ὑψώνουσι τοὺς καταδεδικασμένους αἰχμαλώτους, πόδας τινὰς ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τοὺς ρίπτουσι κατὰ κέφαλα ἐπ' αὐτῆς

καὶ ἐπαναλαμβάνουσι τοῦτο μέχρι οὗ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος.

11.—Ὑπῆρχε ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐξῆς ποινή. Ὁ κατάδικος ἀνεβιάζετο ἐπὶ ξύλου ἀγγόνης, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκρέμαντο δύο κυκλοειδῆ λωρία, ἐντὸς τῶν ὁποίων διεπερῶντο μέχρι μασχάλης οἱ βραχίονες αὐτοῦ· ὑπῆρχον καὶ δύο ἄλλα λωρία πρὸς τὰ κάτω, φέροντα μικρὰν σανίδα ἐφ' ἧς ἐστηρίζοντο οἱ πόδες τοῦ καταδίκου. Ἡ ποινή αὕτη δὲν ἦτο θανατικὴ· ἐκρατεῖτο δὲ ἐν αὐτῇ τῇ θέσει ἡρτημένος ὁ κατάδικος ἐφ' ὅσον χρόνον ὠρίζεν ἡ καταδικάζουσα αὐτὸν ἀπόφασις.

12.—Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ποινικῇ τῆς Ἀγγλίας νομοθεσία ἀπαντᾶται λέβης πλήρης ζέοντος ὕδατος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ κατηγορούμενος εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός του ἔθετε τὸν βραχίονα αὐτοῦ μέχρις ἀγκῶνος.

13.—Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρξε ἐν χρήσει μεταξὺ ἄλλων μαντικῶν ἐπινοήσεων καὶ ἡ ἀλφίτομαντία. Δὲν ἐδίστασε ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ Μεσαιῶνος ἵνα μεταχειρισθῇ τὴν τελευταίαν, ὡς μέσον ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου. Τοιοῦτοτρόπως ἠτοιμάζετο δι' αὐτὸν πλακούντιον ἐκ σίτου ἢ κριθῆς. Ἐὰν τὸ κατέπινε εὐκόλως ἐλογίζετο ἀθῶος, ἄλλως ἐθεωρεῖτο ἐνοχος.

14.—Ἐν Σπάρτῃ ἀπηγορεύετο ὁ ἐπὶ προικὶ γάμος. Δύο Σπαρτιαῖται εἶχον μνηστευθῆ τὰς θυγατέρας τοῦ Λυσάνδρου καὶ ἐπειδὴ ἀπήτουν κατόπιν προῖκα, ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τῶν Ἐφόρων διὰ προστίμου. Παρὰ τοῖς Λοκροῖς ἐτιμωροῦντο διὰ προστίμου οἱ ὀχληροί. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις αἱ διακρινόμεναι ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ στολισμοῖς γυναῖκες. Αἱ ποιναὶ αὗται ἔχουσι τι εὐχηθόν.

15.—Ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ἐπέβαλε πρόστιμον 50 χρυσῶν κατὰ τῶν στολιζόντων τὰς ἵπποσκευὰς των δι' ἀδαμάντων, σμαράγδων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων.

16.—Ἡ μοιχεία ἐτιμωρεῖτο ἄλλοτε ἐν Ἀραγονίᾳ διὰ προστίμου, τὸ ὁποῖον ὠρίζον κατὰ τὸ δοκοῦν οἱ δικασταί.

17.—Ἐν τῇ νήσῳ Τιμόρ ὁ φόνος ἐτιμωρεῖτο διὰ βαρέ-

ος προστίμου· εάν δὲ ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ πληρώσῃ ἐγένετο δούλος.

18.—Ἐν τῇ Μογγολίᾳ ὁ κατὰ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ δόλος ἐτιμωρεῖτο διὰ προστίμου διπλασίας ποσότητος τῆς ἣν ἐπρόκειτο νὰ ὠφελῆθῃ ὁ δολιευθεὶς.

19.—Ἐν Μαρόκῳ οἱ ἀρτοπῶλαι καὶ κρεσπῶλαι πωλοῦντες παρὰ τὴν διατίμησιν ἐτιμωροῦντο ὡς ἐξῆς: Περιέφερον αὐτοὺς καθ' ἑλὴν τὴν πόλιν ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς τὸ παρ' αὐτῶν πωληθὲν καὶ ραβδιζομένους ἐκ διαλειμάτων.

20.—Ἐν τῇ αὐτῇ γῶρᾳ οἱ κλέπται κατεδικάζοντο εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κλαπέντος καὶ εἰς ὑπέρογκον πρόστιμον· ἀμφοτέρω δὲ τὰ ὠφελείτο ὁ ἡγεμῶν.

21.—Ὁ ὑποτελὴς βασιλεὺς τοῦ Κορέ ὑποβαλὼν ἀναφορὰν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κίνας, ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς ὡς ἔνοχος ἐλλείψεως σεβασμοῦ καὶ κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 10,000 οὐγγιῶν χρυσοῦ.

22.—Παρὰ τοῖς Καλμούχοις εἴαν τις μὲνη ἄπρακτος ἐνώπιον δύο συμπλακέντων, τιμωρεῖται, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἷς ἐξ αὐτῶν φονεῖθῃ, διὰ προστίμου συνισταμένου εἰς ἓνα ἵππον· ἐν γένει δὲ αὐστηρῶς τιμωροῦνται αἱ κατὰ τῶν προσώπων ὑλικαὶ, τρόπον τινα, ὕβρεις, ὡς π.χ. ἡ σύλληψις ἐκ τοῦ πάγωνος, ἡ θέσις τῆς χειρὸς ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ γυναικὸς, ἡ ἔλκυσις αὐτῆς ἐκ τῆς κόμης.

23.—Ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδικῇ, ὅταν ὁ ἔμπορος ἀπωλέσῃ πρᾶγμα τι, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὴν ἀξίαν του εἰς τὸν ἀρχιβραγμαῖνα ὡς ποινὴν τῆς ἀμελείας του.

24.—Παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ὁ φθείρων κόρην ὑπεχρεοῦτο νὰ τὴν συζευχθῇ, ἢ νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν πατέρα τῆς δέκα σίκλους, ἧτοι 23 δραχμάς.

25.—Ἐν τῇ Νιγηρίᾳ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ὁ καθ' ὁδὸν ἐνώπιον γυναικὸς οὐρῶν· ἐν Ἀθήναις δὲ κολυμβᾶ νῦν ὁ κόσμος εἰς οὐρορυάκια.

26.—Οἱ βλάσφημοι ἐν Κορσικῇ ἐτιμωροῦντο δι' ἐξ λι-

βρῶν, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Θεοῦ ἢ τῆς Παναγίας, διὰ τριῶν ἐὰν περὶ ἁγίων, ἐν ὑποτροπῇ διὰ τριάκοντα λιβρῶν καὶ ἐν δευτέρᾳ ἐπαναλήψει διὰ μαστιγώσεως καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ δικαστοῦ διὰ διατρυπήσεως τῆς γλώσσης.

27.—Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐτιμωρήθησαν διὰ βαρυτάτου προστίμου δύο ἐκδόται Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης ἕνεκα δύο τυπογραφικῶν παροραμάτων, ἐξ ὧν τὸ μὲν συνίστατο εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ «οὐ» ἐκ τῆς ἐντολῆς «οὐ μοιχεύσεις», τὸ δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ παραβολῇ τῆς ἀμπέλου γραφὴν Vinegar (ὄξος) ἀντὶ Vineyard (ἄμπελος).

28.—Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς παπιστὰς ἐπὶ προστίμῳ 100 λιρῶν νὰ πλησιάσωσι τὸ Λονδῖνον μέχρι ἀποστάσεως δέκα μιλίων.

29.—Ἐν τῇ νέᾳ Ἀγγλίᾳ ὁ πωλῶν πνευματώδη ποτὰ εἰς τοὺς ἐγχωρίους ἀγρίους ἐτιμωρεῖτο διὰ μαστιγώσεως.

30.—Διατίμησις τοῦ φόνου παρὰ τοῖς Φράγκοις: Οἱ φονεῖς ἐτιμωροῦντο διὰ προστίμου διδομένου εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος, 469 φρ. ἐὰν οὗτος ἦτο ὑπόφορος Ρωμαῖος, 1043 φρ. ἐὰν ἦτο κτηματίας Ρωμαῖος, 2083 φρ. ἐὰν ἦτο ἀπλοῦς Φράγκος, 3125 φρ. ἐὰν ἦτο Ρωμαῖος ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως, 6250 φρ. ἐὰν ἦτο Φράγκος ὑποτελὴς τοῦ βασιλέως· ἐὰν ὁ φονευθεὶς ἦτο ἐπίσκοπος κατεσκευάζετο διὰ τὸν φονέα ἐνδυμασία ἐκ μολύβδου, τὴν ὁποίαν ὑπεχρεοῦτο οὗτος νὰ φέρῃ, καταδικαζόμενος συγχρόνως νὰ πληρώσῃ ἰσοβαρὲς πρόστιμον τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς χρυσόν, ἐπὶ ἀπωλείᾳ ἄλλως τῆς ἐλευθερίας καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Κατόπιν ὠρίσθη εἰς 9387 φρ. ὁ φόνος ἐπισκόπου, 6258 φρ. ὁ ἱερέως, 4172 φρ. ὁ διακόνου ἢ μοναχοῦ καὶ 3129 φρ. ὁ ὑποδιακόνου.

31.—Παρὰ τοῖς Γερμανοῖς κατεδικάζετο εἰς πρόστιμον δέκα σολδίων ὁ ἀποκαλύπτων τὴν κεφαλὴν γυναικὸς ἢ τοὺς πόδας αὐτῆς μέχρι γόνατος, εἰς διπλάσιον δὲ ἄνω τοῦ γόνατος.

32.—Ἡ Φραγκικὴ νομοθεσία ἐπέβαλλε πρόστιμον εἰς

τούς παχεις· καὶ ἐπανελαμβάνετο τοῦτο ἐνιαυσίως ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τοῦ πάχους.

33.—Κατὰ τὸν 15' αἰῶνα οἱ Παρισινοὶ δανεισταὶ ἐτιμωροῦντο διὰ προστίμου, ἐὰν δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσι τὸ χρέος τῶν καταδιωκομένων ὀφειλετῶν των.

Κ.

## ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΕΝ ΠΡΩΣΣΙΑ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Διὰ τὰς ὀλιγοχρονίους ποινὰς τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ὑπάρχουσι καθ' ὅλην τὴν Πρωσσικὴν ἐπικράτειαν 950 φυλακαὶ, διαμεμοιρασμέναι κατ' ἐπαρχίας. Ἡ διεύθυνσις ἐκάστης ἐπαρχιακῆς φυλακῆς εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς δικαστικὸν ὑπάλληλον, ὅστις συγχρόνως καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου του καὶ ἐπιστατεῖ εἰς τὰ τῆς φυλακῆς, βοηθούμενος ὑπὸ ἐνὸς μόνο ὑποδεεστέρου, ὅστις ἐκτελεῖ ἰδιαίτερος τὰ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι μετὰξὺ τῶν ἐπαρχιακῶν τούτων φυλακῶν καὶ τινες σημαντικώτεραι, καθ' ἃς τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως εἶναι εἰδικώτερον καὶ πληρέστερον κατηρητισμένον. Ἄλλ' αἱ φυλακαὶ αὗται ἀποτελοῦσι τὴν ἐξαίρεσιν· λειτουργεῖ ὁ κανὼν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκτεθέντος οικονομικοῦ συνδυασμοῦ, τῆς ἀποστολῆς ἧτοι τοῦ δικαστοῦ πρὸς τὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς φυλακῆς καθήκοντα.

Συνήθως ὁ δικαστικὸς ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς κατοικεῖ ἐν αὐτῇ καὶ μάλιστα οἰκογενειακῶς ἐν παραρτήματι τῆς οἰκοδομῆς, λαμβάνεται δὲ ἐκ τῶν μικροτέρων βαθμίδων τῆς δικαστικῆς λειτουργίας. Βεβαίως οἱ καρποὶ τοῦ προκειμένου συστήματος δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τοὺς ἀποδειχθέντας ὑπὸ τῶν τελειοποιημένων συστημάτων τῆς νεωτέρας φυλακῆς. Ἀνήκουσιν ὅμως εἰς ὀρθὴν κατὰ



τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἔννοϊαν, διότι ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων πόρων τῆς δεδομένη ἐπικράτεια δύναται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν φυλακῶν τῆς στοιχεῖα δικαστικὰ, ἐπὶ τῷ διττῷ ὠφελήματι τῆς μεταξὺ κατηγορουμένου καὶ κριτοῦ συνεχοῦς ἐπιγνώσεως, καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ δικαιολογικοῦ μαθήματος ἐν τῇ ἡμερησίᾳ τῶν φυλακῶν πρακτικῇ, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ π. χ. ἐλλεῖπει ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν, διεπομένων ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τῆς τύχης καὶ τῆς ἀδικίας.

---

## ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

---

Ἡ δεινὴ κατάστασις, εἰς ἣν περιῆλθον αἱ φυλακαὶ ἢ μᾶλλον αἱ τρώγλαι αὐται, ἐν αἷς φύρδην μίγδην ρίπτονται τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ὁποίας κατὰ μῆκος πλάτος γνωρίζω, καθ' ὃ ἐπὶ τριακοντίαν φρουρήσας αὐτὰς ἀλληλοδιαδόχως μέχρι μιᾶς, ἐκίνησαν τὸν κάλαμόν μου σήμερον, ὡς ἐκίνησαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν ἔνεκα τῆς φιλανθρώπου ἐπιμονῆς τοῦ Κ. Οἰκονόμου Εἰσαγγελέως τοῦ νὰ σώσῃ τὰ θύματα ταῦτα.

Καὶ πρὶν ἐκθέσω τὰς ἰδέας μου ἀρυσθείσας ὄχι ἐκ θεωριῶν ἀλλ' ἐκ πείρας σπουδαίου ἀνθρώπου, νομίζω καλὸν νὰ ἱστορήσω περιστάσεις τινὰς, ὅπως κινήσω τὴν χορδὴν τοῦ ἐνδιαφέροντος εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν σχολὴν τῶν πρεσβευόντων, ὅτι ποινὴ εἶναι ὁ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικήσαντος ἀπαιτούμενος χρόνος, καὶ οὐχὶ ἐκδίκησις ἦν μόνον ἐν τῇ θανατικῇ εὐρίσκω ποινῇ κατ' ἐξαίρεσιν τῆς θεωρίας ταύτης.

Κατὰ τὸ 1855 Γάλλοι τινὲς περιηγηταί, ἐν οἷς ἱερεὺς τις Dubois καλούμενος, ἐπισκεπτόμενοι τὰς Ἀθήνας εἰσῆλθον εἰς τὸν Μενδρεσέ, ἀναζητοῦντες τὰ ἴχνη Ἀνακτόρου Θεμι-

στοκλαίου, ὅπερ ἔκατά τὸ 1675 περιηγητῆς Quilletiere ἐκεῖ που κατὰ φαντασίαν τοποθετεῖ ὁ ἱερεὺς τυγχάνων φίλος τοῦ Κ. Ἄρνετ διεδίδασε τῷ Ὁθωνι διὰ τοσοῦτον μελα- νῶν χρωμάτων τὴν ἐλλειπὴν τῶν κρατουμένων θέσιν, ὥστε συγκινηθεὶς ὁ Βασιλεὺς διέταξε παραυτίκα νὰ καταρτισθῇ σχέδιον κεντρικῶν φυλακῶν καὶ αἱ πρεσβεῖαι προσεκλήθη- σαν ν' ἀνεύρωσιν τὸν κατάλληλον διευθυντήν.

Τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ διέτριβεν ἐν Βιέννῃ Γάλλος τις ὀνομα- τι Ἀπέρτος, ὅστις φεύγων τὴν Γαλλίαν, περιηγεῖτο τὰς φυλακὰς τοῦ κόσμου. Ὁ Γάλλος οὗτος ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Πριγκιπέσσης Ἀδε- λαίδος, ἀδελφῆς τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἣτις ἀγαπᾷ μάλιστα καὶ πλουσία τυγχάνουσα, εἶχεν ἀναλάβει ἐπισήμως τὴν προστασίαν ἀπάντων τῶν ἐν Γαλλίᾳ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, σχηματίσασα καὶ σχολὴν φιλανθρωπικῆν, εἰς ἣν εἰσῆρχοντο οἱ ἐν τῷ Πανε- πιστημίῳ ἀκούοντες τὸ παινικὸν δίκαιον, ἵνα χρησιμεύω- σιν ὡς διευθυνταὶ σωφρονιστηρίων.

Πολλὰ καὶ διάφορα ἐκτακτὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα διη- γοῦνται περὶ τῆς ἀγίας ἐκείνης γυναικὸς, ἐν οἷς καὶ τὸν ὑ- πάρχοντα ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν τῶν φυλακῶν ὅπερ δὲ ἐγὼ βεβαίως εἶναι ὅτι εἶδον ἰδίῳις ἑμῖασι ἐντυπὸν ἐγκύ- κλιον πρὸς ἀπαντας τοὺς διευθυντὰς Νοσοκομείων, Φυλα- κῶν, Σωφρονιστηρίων κ. λ. λέγουσαν ὅτι πᾶσα ἐπιστολὴ γραφείσα παρ' οἰουδήποτε βιοῦντος ἐν ταιούτοις καταστήμα- σι καὶ φέρουσα ἐπιγραφὴν «Πριγκιπέσσα Ἀδελαΐς,» κηρύσ- σεται ἰδιοκτησίᾳ τῆς καὶ πᾶς ὁ θελήσας νὰ μάθῃ ἀμέσως ἢ ἑμμέσως τὸ περιεχόμενον θεωρεῖται παραβιάζων τὰς ἐ- πιστολάς αὐτῆς· καὶ αὐτοὶ οἱ φρουροὶ καὶ οἱ δι' οἰουδή- ποτε λόγον ἐπισκεπτόμενοι τὰ ταιαῦτα καταστήματα εἶδο- ποιῶνται, ὅτι δύνανται νὰ δέχωνται ἐπιστολάς ὑπὸ ταιαύ- την ἐπιγραφὴν, ἄς τὰ ταχυδρομεῖα ἐπιμπεν πρὸς παραλα- βὴν τῆς ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἐβρέθη λοιπὸν ὁ Ἀπέρτος, ὅστις προσεκλήθη εἰς τὴν

Ἑλλάδα νὰ ὀργανώσῃ τὸ Κεντρικὸν σωφρονιστήριον· μετὰ πολλὰς δὲ ἐπὶ ἔτος ὀλόκληρον περιηγήσεις κατὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ Κράτους ἐκρίθη ὡς κατάλληλον μέρος ὑπὸ τε ὑγιεινὴν καὶ ἀσφαλῆ ἔποψιν τὸ φρούριον τῆς Μεθώνης. Ἀρξαμένων δὲ ἐκεῖ τῶν ἔργων οἰκοδομῆς παραλληλογράμμων τινῶν κτιρίων, ἐστάλη κατόπιν καὶ ὁ Ἀπέρτος, ὃν μετ' ὀλίγου παρηκολούθησα ἐγὼ μεθ' ἑνὸς ἀποσπάσματος 30 ἀνδρῶν, σταλαῖς ἐξ Ἀθηνῶν καθ' ὃ δυνάμενος νὰ συνεννοοῦμαι μετ' αὐτοῦ, μὴ γνωρίζοντος τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Δυστυχῶς τὴν φορὰν ταύτην ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησεν ἀκαταλλήλως, διότι πρὶν ἢ ὁ Ἀπέρτος ὑποβάλλῃ τὸ σύστημα αὐτοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἤρχισε νὰ κτίζῃ, καὶ ὅτε οὗτος ἀπῆλθεν εἰς Μεθώνην διεμαρτυρήθη ἀμέσως κατὰ τοῦ σχεδίου, ὡς ἀντιστρατευομένου πρὸς πάντα ὀρθὸν λόγον, καὶ ἡ ἐργασία ἀνεβλήθη· ἀλλ' ὅμως ὁ Ἀπέρτος ἐβράδυνε νὰ ὑποβάλλῃ τὸ σχέδιον αὐτοῦ λόγῳ μὲν ὅτι δὲν εἶχε μελετήσῃ, κυρίως ὅμως διότι ἀπῆτει νέαν διετῆ εἰσέτι ὑποχρέωσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ τὸν μισθοδοτῇ. Ὅτε δὲ ἐγὼ ἀπῆλθον εἰς Μεθώνην, ἔλαβον διαταγὰς νὰ τὸν πλησιάζω διηνεκῶς καὶ ἢ δυνατὸν σχηματίζω σημειώσεις περὶ τε τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, φροντίζων νὰ τὸν παροτρύνω διηνεκῶς πρὸς ἔκδοσιν τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὅσον ἔκτος τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε νὰ τὸν διατηρήσῃ ἐπὶ πολὺ διότι τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ 450 φράγκα κατὰ μῆνα εἶχον μεγάλην σημασίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκόμη διότι οὗτος ἦτο ὑπερογδοηκοντούτης, καὶ ἂν ἀπέθνησκεν οὐδεὶς ἤξευρε τί ἐφρόνει.

Εὖρον λοιπὸν τὸν Ἀπέρτον εἰς Μεθώνην μεμονωμένον καὶ ἀγανακτοῦντα, διότι μέχρις οὗ ὑπάγω ἔμενον ἐκεῖ λοχαγὸς τις Καραγιανόπουλος, ὅστις ἔκτος τοῦ ὅτι τὸν περιεφρόνει, τὸν κατηγόρησεν ἐπὶ τέλους ὡς κακοήθη· μ' ἐδέχθη κατὰ συνέπειαν μετὰ χαρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἤρχισε τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς συζητήσεις μετ' ἐμοῦ, αἱ-

τινες ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος ἐξηκολούθησαν. Ὅταν δὲ μοὶ ἐστάλη ἡ ἔκθεσις τοῦ προκατόχου μου, ἵνα ἐξετάσω τὴν πρὸς τινὰς στρατιώτας κακὴν συμπεριφορὰν του, ἠναγκάσθη νὰ μοὶ παραδώσῃ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς μετάφρασιν, συνοδευόμενον ὑπὸ τινων συντόμων περὶ ποινῆς θεωριῶν ἄλλως ἰδικῶν του, καθὼς καὶ ἔκθεσίν τινα περὶ τῆς ἰδιαζούσης τάσεως εἰς τινὰ ἐγκλήματα λαῶν τινων τῆς ἀνατολῆς.

Ταῦτα λοιπὸν προθέμενος νὰ ἐκθέσω, προέταξα τὸν πρόλογον, ἵνα μὴ φαντασθῆ τις ὅτι περὶ ἀτομικῶν μου ἰδεῶν πρόκειται· πρὶν δὲ ἀρχίσω ὀφείλω νὰ ὀμολογήσω, ὅτι ὁ Ἀπέρτος ἐκτὸς τῶν ἀπείρων ψυχολογικῶν ἢ περὶ ψυχολογίας ἰδεῶν τοῦ, τῆς μεγάλης πείρας ἣν ἀπέκτησε διευθύνων ὡς πρῶτος γραμματεὺς ἐπὶ εἰκοσαετίαν τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τῶν περιηγήσεών του κατὰ τὰ δύο ἡμισφαίρια, ἦτο κάτοχος τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ τινων νεωτέρων θεωριῶν μέχρι τῆς ἐλαχίστης φιλονεικίας· συνέγραψε πραγματείας ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Βαυαρίᾳ, Ἀυστρίᾳ, Πρωσσίᾳ καὶ Ἀμερικῇ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ σχηματισμοῦ κομητάτων ἀνεξαρτήτων τῆς Κυβερνήσεως καὶ πανταχοῦ οὐ μόνον εἶχε χειροκροτηθῆ, ἀλλὰ καὶ κιβώτιον πλῆρες παρασῆσῃμων καὶ μεταλλίων τιμῆς ἔφερε, ἅπερ συνήθως ὠνόμαζε *Bonbonny*. Ὁ Ἀπέρτος λοιπὸν ὡς ἐπιστήμων ἦτο κατ'ἐμὴν γνώμην ὁ εἰδικότερος καὶ ὁ σοφώτερος πρὸς τὸ ἔργον του, ὡς ἄνθρωπος ὅμως εἴτε ἐκ τοῦ γήρατος, εἴτε ἐκ τῶν Παρισσινῶν ἔξεων ἦτο τοσοῦτον ἰδιότροπος καὶ φιλήδονος, ὥστε ἐγὼ δὲν θὰ ἐνεπιστευόμην αὐτῷ προσωπικὴν διοίκησιν οὐδέποτε· διότι ἦτο καὶ ἀσυμβίβαστος καὶ πείσμων μέχρι μονομανίας. Ταῦτα δὲ λέγω οὐχὶ ἵνα ψέξω τοσοῦτον σπουδαῖον ἄνθρωπον, ἀλλ' ἵνα φέρω γενικὸν παράδειγμα, ὅτι οἱ ξένοι δύνανται μὲν τὰ διδάξωσιν ἕνα τόπον ἐπιτυχῶς, οὐδέποτε ὅμως καὶ νὰ τὸν διοικήσωσι αὐτοπροσώπως· οἱ δὲ τάναντία διατεινόμενοι θεωρίας ἴσως μόνον ἔμαθον.

Κατὰ τὰς θεωρίας λοιπὸν τοῦ Ἀπέρτου πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐγεννήθησαν ἐκ φύσεως ἄρπαγες, φιλέκδικοι καὶ φιλήδονοι, μόνος δὲ ὁ χρόνος καὶ τὰ μέσα τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως κατέστειλαν ἢ ἐτροποποίησαν εἰς βαθμὸν ἀκαταλογίστου τὰς τάσεις ταύτας, δὲν τὰς ἀφῆρσαν ὅμως ὀλοτελῶς. Εἰς τὴν θεωρίαν δὲ ταύτην ἐστήριξεν ὁ Θεάνθρωπος τὴν ἀρχὴν ὅτι πάντες ἁμαρτωλοὶ ἐγεννήθημεν· καὶ ἂν τινες ἐξ ἐγωϊσμοῦ δὲν θέλωσι νὰ ἐκφράσωσι τὴν τάσιν των ταύτην, εἰσὶ κύριοι, ὡς τοιοῦτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπιτυχῶς τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον, διότι θέλουσι θεωρήσει τοὺς δράστας τῶν τοιούτων ὡς ἔκτακτα ὄντα καὶ κινουῖσιν ἐξ ἐσφαλμένης ἀρχῆς. Φέρει δὲ ὁ Ἀπέρτος καὶ παραδείγματα ἄπειρα, ἅτινα χάριν συντομίας παραλείπω, ἐπειγόμενος νὰ ἐκθέσω τὸν ὀργανισμόν του, ὅστις εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας μου.

Κατὰ τὸν ἴδιον τὰ ἐγκλήματα πάντα διαιροῦνται εἰς τρεῖς μόνας τάξεις· τὴν ἰδιοποίησιν ξένης ἐργασίας, τὴν ἐκδίκησιν, καὶ τὴν φιληδονίαν. Εἰς τὴν πρώτην ἀνάγονται πάντα τὰ ἐγκλήματα τὰ σκοποῦντα τὴν ἀπόκτησιν ἀθεμίτως, οἷον κλοπαί, ληστεΐαι, πλαστογραφίαι κλπ. εἰς τὴν δευτέραν οἱ φόνοι, τὰ τραύματα κλπ. καὶ εἰς τὴν τρίτην αἱ διὰ τὸ θῆλυ γένος καὶ αἱ παραπλήσια πράξεις.—Μόνος δὲ ὁ χρόνος καὶ ἀνάγκαι τινὲς γενικῆς ἀρπαγῆς, ἐκδικήσεως ἢ φιληδονίας κατήντησαν τὰ ἐγκλήματα ταῦτα ἀκαταλόγιστα, καὶ ἔδωκαν πρὸς ταῦτα ὀνόματα κατακτήσεων, ἐμπορίου, μισθοδοσίας, φιλοδοξίας καὶ γάμου. Ὁ φιλόσοφος ὅμως καὶ ὁ θέλων νὰ ἐμβατεύσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν δὲν θεωρεῖ τὸν ἔχοντα τάσιν εἰς κατακτήσεις ξένης χώρας ἀπηλλαγμένον τῆς ιδιότητος ἣν ὁ μικρόνους καὶ ἀδύνατος ἔχει πρὸς τὸ ἀποκτῆσαι τὴν ξένην αἶγα· οὐδὲ εἶναι ξένος τοῦ ἐπαναστάτου ἢ τοῦ πολεμάρχου ὁ λόγῳ μικρᾶς ἀφορμῆς ἀποκόπτων τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, οὐδὲ ξένος τοῦ μὴ δυναμένου νὰ διαθρέψῃ γυναῖκα βιαστοῦ πρὸς τὸν ἔχοντα ὡραίαν γυναῖκα πλούσιον. Πάντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὀρμῶνται ἐνστίκτου, ἀλλ' ὁ μὲν ὑπήγαγε τὰς

Θελήσεις ἢ τὰς ἔξεις του εἰς τὴν γενικὴν προεπιδοκιμασίαν, ὁ δὲ μὴ, καὶ κατέστη ἔνοχος.

ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν θεωρίας κινούμενος θεωρεῖ τοὺς ἐμπιστευθέντας εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους οὐδαμῶς ὑποδεεστέρους τῶν λοιπῶν καὶ ὡς πταίσαντας κατὰ τύπους μόνον· εὐρίσκει δὲ εὐκόλον τὴν διόρθωσίν των, ἀρκεῖ ἢ μέθοδος νὰ ᾗ σύμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς ἐξ ὧν ἐκίνησαν· ἀρκεῖ νὰ πείσῃ διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐπιμονῆς πάντα, ὅτι εὐκόλος εἶναι ἢ διόρθωσις αὐτοῦ ἂν θέλῃ, καὶ ὅτι δὲν λείπει αὐτῷ ἢ μὴ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τύπους τινὰς κοινωνικούς, καὶ ἰδοῦ ἀπὸ κακοῦργος γίνεται σεβαστὸς καὶ τίμιος πολίτης, ἀπὸ κακότητος χρηστὸς καὶ ἐνάρετος.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

N. ΜΑΚΡΗΣ.

## ΦΥΛΑΚΑΙ ΛΑΜΦΙΣΣΗΣ.

Αἱ ἐν Ἀμφίσσῃ φυλακαὶ σύγκεινται 1) ἐξ ἑνὸς σανιδώματος, ἡμιτελοῦς ὡς ἐκ τῆς πολυκαιρίας, ἰσογείου, ἐμπεριέχοντος 4 δωμάτια κείμενα ὀριζοντιῶς καὶ μὴ ἔχοντα τὴν ἀνήκουσταν χωρητικότητά κατὰ τε τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῶν δωματίων αὐτῶν ὑπάρχει ἀπόπατος, καὶ 2) ἐξ ἑτέρου σανιδώματος ἀνωγείου, συγκειμένου ἐκ τριῶν δωματίων. Τὰ δωμάτια ταῦτα συγκοινωνοῦσι διὰ κλίμακος σεσαθρωμένης, ὥστε κινδυνεύει ὁ ἀναβαίνων νὰ καταπέσῃ, ὡς προχθὲς ὁ ἴδιος ἐπιστάτης καταπεσὼν ἔπαθε διάστρεμμα τοῦ δεξιοῦ ποδός. Τὰ δωμάτια τὰ ἄνω καὶ κάτω μόνον ἐκ τοῦ προσθίου μέρους ἔχουσι θυρίδας καὶ αὐτὰς ἀνευ ὑέλων. Ἀπαντα τὰ δωμάτια τοῦ δεσμοτηρίου τούτου εἰσὶν ἄθλια τὴν τε διαίρεσιν καὶ τὸν φωτισμὸν, κάθυγρα, ἐν δ' ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνήλιον. Ἐγκλείον-

ται δ' ἐν αὐτοῖς 90 περίπου κρατούμενοι, ἐνῶ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς ὀριζόμενα ἐν τοσοῦτῳ χώρῳ οὐδὲ τὸ  $\frac{1}{3}$  εἶναι δυνατόν ἀβλαβὲς νὰ μένη. Ὡς ἐκ τούτου οἱ πλεῖστοι παραπονοῦνται ἀπὸ διάφορα ἐνοχλήματα, καὶ πάσχουσιν ἤδη 10 κυρίως, ἀριθμὸς πολὺς ὡς πρὸς τὴν πληθὺν τῶν κρατουμένων· οἱ 6 πάσχουσι ἀπὸ ὀξὺν βρογχικὸν κατάρρουν, 1 ἀπὸ ρευματισμὸν τῶν ἄρθρων μερικὸν, 2 ἀπὸ διαλείποντας πυρετοὺς καὶ 1 ἀπὸ τριχωματώδη ὀφθαλμίαν· συμβιοῦσι δὲ οὗτοι μετὰ τῶν ὑγιῶν, ἔνεκεν ἐλλείψεως δωματίου εἰς χρῆσιν θεραπευτηρίου.

Ὅθεν τὰ κάθυγρα δωμάτια, τὸ ἐλαττωματικὸν τῆς διαιρέσεως, τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ἀερισμοῦ καὶ φωτισμοῦ τῶν δωματίων, ἡ συσσώρευσις πολλῶν ἀτόμων ἐν ἐκάστῳ δωματίῳ, καὶ αἱ ἄνευ ὑέλων θυρίδες μάλιστα ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους, πάντα ταῦτα συνδυαζόμενα πρὸς τὴν λοιπὴν τοῦ συστήματος τῶν ἡμετέρων φυλακῶν ἀθλιότητα, εἶναι σοβαρότατα αἷτια εἰς συντριβὴν τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἀμφίσσης συσσωρευμένης ζωῆς. Τὸ ὀλιγώτερον δὲ, ἀδύνατον καθίσταται ἵνα μὴ πάντες οἱ φυλακισμένοι πάθωσιν ἀπὸ ὀξεία στηθικά νοσήματα καὶ ρευματισμοὺς, ὧν τὰ ἀποτελέσματα οὐδεὶς δύναται νὰ ὀρίσῃ. Σημειωτέον ὅτι οἱ ἐν τοῖς δυσὶ παρακειμένοις τῷ ἀποπάτῳ δωματίοις κρατούμενοι, κινδυνεύουσιν ἐν πάσῃ στιγμῇ, ἵνα πάθωσιν ὑπὸ ἀσφυξίας ὡς ἐκ τῶν δυσωδῶν ἀερίων τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκπεπομένων.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ὑπάρχον δεσμωτήριον εἶναι ὅλως ἀκατάλληλον καὶ ἐναντίον τοῦ σκοποῦ τῶν φυλακῶν καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἀρχῶν.

Ι. ΦΡΑΓΚΟΣ ἰατρός.

---

## ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΝΗ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛ. ΦΥΛΑΚΩΝ.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι πάντοτε μὲν εἶχον τὴν χειρίστην ἰδέαν περὶ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑποεπιστατῶν τῶν

Ἑλληνικῶν φυλακῶν, ἐκείνο ὅμως τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντελῶς ἀκατανόητον ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ ἔτι διοικητικῇ αὐτῶν συντάξει, εἶναι ὅτι πρὸς τὰ λοιπὰ αὐτῶν προσόντα οἱ πλεῖστοι στεροῦνται καὶ αὐτῆς τῆς συνηθεστέρως εὐκολίας εἰς χρῆσιν τῶν γραμμάτων. Τοιοῦτοτρόπως αἱ φυλακαὶ ἔχουσι ἐπιστάτην, ὑποεπιστάτας καὶ βοηθοὺς, ὅλοι δὲ μόλις γνωρίζουσι νὰ ἀναγινώσκωσιν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν γίνονται κινήσεις ὑποδίκων καὶ καταδίκων καθ' ἑκάστην, καὶ οὐκ ὀλίγη διαμοίβεται μετὰ τῶν φυλακῶν ἀλληλογραφία τῶν διαφόρων Ἀρχῶν.

Ἐπῆρξεν ἄλλοτε ἡ συνήθεια, καὶ διὰ πολλῶν περιστροφῶν ἐν πολλαῖς φυλακαῖς ποῦ μὲν ζητεῖται ἀκόμη ποῦ δὲ καὶ ληληθότως ἐπιτυγχάνεται, ὅπως βαρύποινοι κατάδικοι ἀναλαμβάνωσι εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐπιστασίας τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἐξέρχωνται οὗτοι ἐκ τῶν κίχλιδων τῆς φυλακῆς διὰ τὰς πιθανὰς ἐντεῦθεν συνεπείας, μίᾳ τῶν ὁποίων δύναται νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀπόδρασις.

Πρὸς τοιαύτην κατάστασιν δύναται ἐπὶ τέλους νὰ εὐρεθῇ εἰς σταθμὸς. Τὶ ἐμποδίζει π. χ. ἵνα μεταξὺ τῶν θεσθηρῶν εὐρεθῶσι διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιστασίας τῶν φυλακῶν εἰδότες γράμματα καὶ δυνάμενοι ἀναλόγως νὰ τὰ μεταχειρισθῶσι;

Ἐν χώρᾳ τῆς ὁποίας ἡ περὶ τὰ γράμματα φιλοτιμία εἶναι τόσον κεκηρυγμένη, ἀτοπώτατον θεωρῶ τὴν περαιτέρω διατήρησιν ἀνθρώπων ἀγραμμάτων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν φυλακῶν. Βεβαίως δὲν ἀρκοῦσι τὰ γράμματα· ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλα προσόντα δι' ἐκείνον, ὅστις θὰ ἐλάμβανε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοὺς ἐγκληματικούς τῆς ἐπικρατείας ἀσθενεῖς. Ἄλλ' ὅταν ἀποβλέψῃ τις εἰς τὸ ὑπάρχον ποιὸν τῶν διαδοχικῶς ἐρχομένων εἰς τὰς ἐπιστασίας τῶν φυλακῶν τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ ἀπορήσῃ διὰ τὴν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἔτη ἀνοχὴν τῆς πολιτείας πρὸς τόσον ὀδυνηρὰν κατάστασιν.











ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



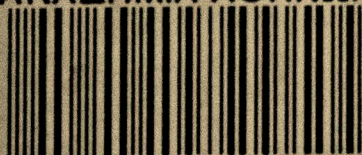
007000165863

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000165864

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000165865

τ. 1.

τ. 2

τ. 3

